

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

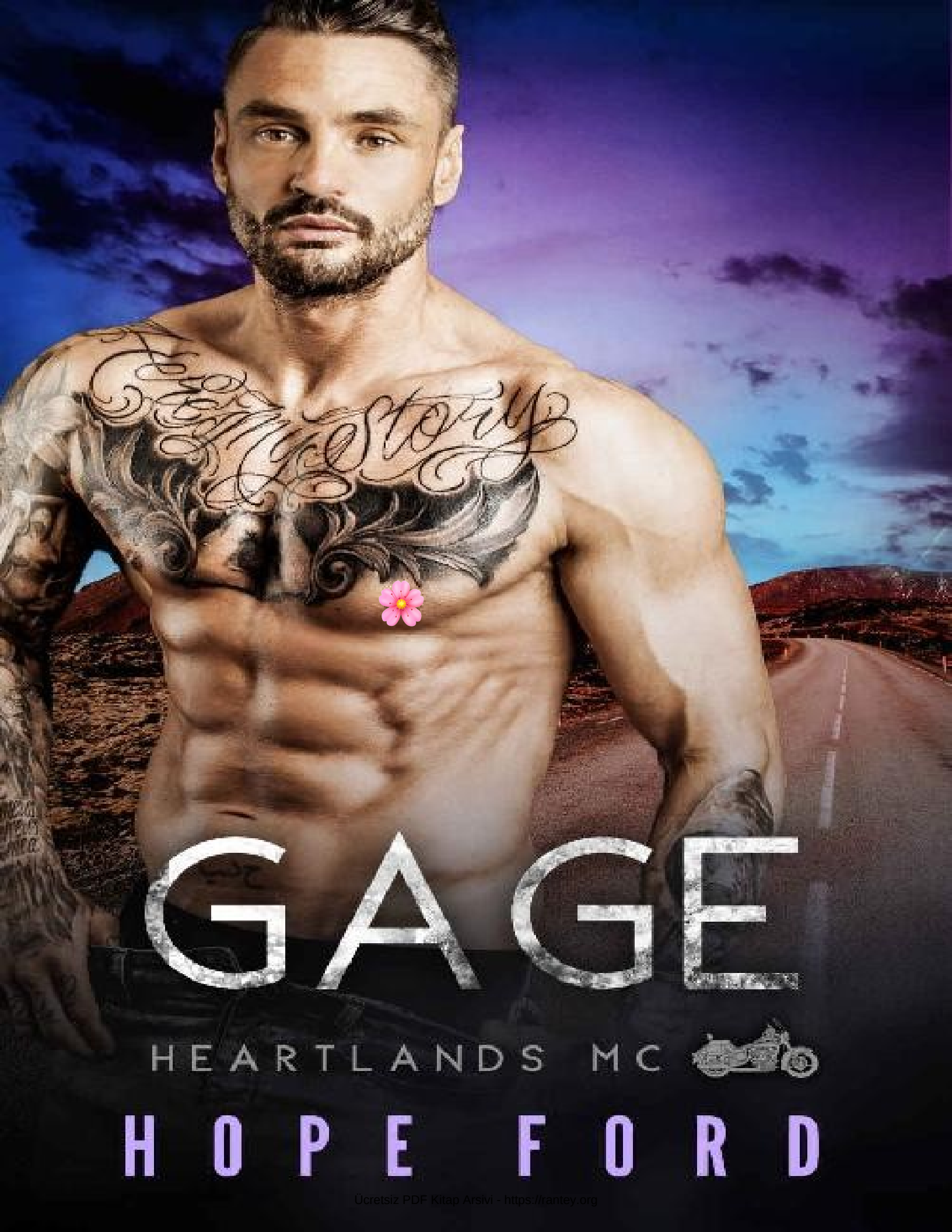
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GAGE

HEARTLANDS MC

HOPE FORD

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

GAGE

HEARTLANDS MOTOSİKLET KULÜBÜ

UMUT FORD

Gage © 2020 Hope Ford

Editör: Kasi Alexander Kapak

Modeli: Jake Roberts

Fotoğrafçı: James Critchley

Kapak Tasarımı: Cormar Covers

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

www.authorhopeford.com

İÇİNDEKİLER

1. [Roxy](#).
2. [Roxy](#).
3. [Gage](#)
4. [Gage](#)
5. [Gage](#)
6. [Roxy](#).
7. [Gage](#)
8. [Gage](#)
9. [Gage](#)
10. [Roxy](#).
11. [Roxy](#).
12. [Gage](#)
13. [Roxy](#).
14. [Roxy](#).
15. [Gage](#)

[Sonsöz](#)

[Heartlands](#)

[Ücretsiz](#)

[Kitaplar](#)

[BANA](#)

[KATILIN!](#)

[Yazar Hakkında](#)

ROXY

I Bunu düşünmemeye çalıştım. Bunu tek gecelik bir gaf olarak değerlendirmeye çalıştım ama ne aklım ne de bedenim benimle aynı fikirde. Her

Onu her gördüğümde, o geceyi hatırlıyorum. Beni tatmin eden ve daha fazlasını arzulatan o geceyi ama o hatırlamıyor gibi görünüyor.

Bu gece işten çıkmıştım, ama barda bilardo masalarının yanındaki bir taburede oturmuş, Gage ve Saint'in, kıçlarına tekmeyi yiyen iki şehir dışından gelenle oynadıkları maçı izliyordum. Gage masanın etrafında hareket ediyor, adımları yumuşak. Onu tanımiyorsanız, ellinin kapısını sertçe çaldığını tahmin edemezsiniz. Zayıf ve güçlü, ruhumun derinliklerini görebildiğini hissettiren türden gözleri var. Zeki, sadık ve tam bir baş belası. Nadiren kendini bırakıyor ama bıraktığında da olan her şeyi unutuyor gibi görünüyor. O gece gibi. Dünyamı alt üst ettiği o gece gibi.

Saint'in söylediği bir şeye gülüyor ve sırtına tokat atıyor. Ellerini bilardo sopasına dolamasını, masanın üzerine eğilmesini ve nişan almasını izliyorum. Sırtındaki kasların esnemesini ve dar poposunun kot pantolonunun içinde hareket etmesini izlemek, aklımdan bir türlü çıkaramadığım o geceye gitmeme neden oluyor.

Dokuz hafta önceki o geceyi hatırlamadığından eminim. Bu konuda hiçbir şey söylemedi ve bana dikkat etmesi gereken küçük bir kız kardeşmişim gibi davranmaya devam etti. Ertesi gün çok gergindim, beni çıldırtacağından emindim. Ama yapmadı. Troy'un ofisine doğru yanımdan geçerken bana sadece başını salladı. O ve Troy'un başkanı

Heartlands MC'si gecenin çoğunda orada saklandı. Sonunda dışarı çıktığında, benden sadece her zamankinden istedi ve sonra çoğu gece yaptığı gibi barda oturdu. Bir bira içti ve ona bir tane daha teklif ettiğimde bana hayır dedi. Kendini iyi hissedip hissetmediğini sorduğumda omuzlarını silktilti.

"Evet, iyiyim Roxy. Benim için endişelenme. Dün gece sırtım için bir ağrı kesici aldım ve bugün hâlâ etkilerini hissediyorum. Onları çöpe attım. Bana hissettirdiklerinden hoşlanmadım."

Bu sözleri söyler söylemez biri servis için bana bağırmaya başladı. Ona geri döndüğümde gitmişti.

Bilardo masalarındaki kargaşa beni şimdiki zamana geri döndürdü. Gage ve Saint'in kazandıklarını gülümsemelerinden anlayabiliyorum. Bütün gece Gage'i izleyebilirim. O seksi ve her zaman seksi oldu, bu da bir parçam olan biten her şey için üzgün olsa bile onu izlemeyi bir zevk haline getiriyor.

Gage oturduğum bara doğru ilerliyor. Yol boyunca bana bakıyor ve vücudumun her yeri anında ısınıyor. Her yerim. Lanet olsun. Zaman. Bunu inkar etmek mümkün değil; ona olan tutkumu yenmek için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, üzerimde böyle bir etkisi var. Bazen bana baktığında, neredeyse o geceyi hatırladığını düşünüyorum, ama sonra başını sallıyor ya da başka tarafa bakıyor ve o his kayboluyor.

Yanımda oturuyor. "Az önce yabancıları yendik. Kutlamak için sana bir içki ısmarlayayım mı?"

Bütün gece yanında oturabilirdim. Ama oturmadım. Ayağa kalktım, çantamı omzuma koydum. Vardiyam birkaç saat önce bitti ve eve gitmem gerekiyor. "Ben çıkıyorum. Erken kalkmam lazım."

Kapıya doğru yürümeye başladım, kolunun benimkine değdiğini hissettiğimde vedalaşmayı bile beklemedim. "Seni geçireyim."

Ona gözlerimi devirmekten kendimi zor alıyorum. Bana değer verdiği için minnettarım ama kendi başımın çaresine bakabileceğim de bilinen bir gerçek. Tam ona bunu söylemek üzereydim ki müdavimlerden biri bana el sallıyor. "Yarın görüşürüz, Roxy."

Elimi kaldırıp ona el sallıyorum ve yanından geçerken Gage'in ona nasıl baktığını görmezden gelmeye çalışıyorum.

Gage

Roxy'nin beni izlediğini fark ettim ve başını belaya soktuğunu anladım. Son zamanlarda kendimi ona karşı daha korumacı davranırken yakaladım ama buna dayanamayacağını biliyorum. Heartlands'e geldi ve neredeyse anında onunla uğraşılmayacağı anlaşıldı. Kendi başının çaresine bakabileceğini defalarca kanıtladı. Ama son zamanlarda onda bir kırılganlık var. Her zamanki korunaklı yüzü açık ve bu beni hazırlıksız yakalıyor.

Onu bisikletine doğru götürürken, o pislik ona seslenince gerildim. Neden bilmiyorum. Randy'yi tanıyorum ve oldukça zararsız biri ama bu hoşuma gitmiyor. Onun sorunlarına neden olan o mu?

Doğruca bisikletine gitti ve ona bindi. Yemin ederim onu durdurmasam yüzüme bile bakmadan uzaklaşacak. "Her şey yolunda mı?"

Roxy, tipik muhteşem Roxy olarak, bana gamzeli gülümsemesini gösteriyor ve her zaman gerginliğimi hafifleten o melodik sesiyle gülüyor. "Çok fazla endişeleniyorsun."

Ona doğru bir adım atıyorum ve gidonu tutan elini tutuyorum. Yumuşak teninin benimkinin altındaki hissi tanıdık geliyor ve yüzüyle eli arasına bakıyorum. Boğazımı temizleyerek ona gerçeği söylüyorum. "Kan bağım olmasa bile sen ailedensin ve ben her zaman sana göz kulak olacağım."

Bunun onu rahatsız eden her neyse onu açmasını sağlayacağını ummuştum ama öyle olmadı. Aksine, tam tersini yaptı. Yüzü kapanıyor ve artık onu hiç okuyamıyorum. Sanki sözlerim onu kızdırmış gibi. Bana başıyla kısa bir selam veriyor ve ben de onun uzaklaşmasını izliyorum.

Bara geri döndüğümde, kendime itiraf etmeliyim ki, onun bazen bara gelen salaklardan birinin koluna girip gitmesini izlemek zorunda kalmadığım için mutluyum.

Bara uğra. Roxy bu sikikler için fazla iyi.

ROXY

I Çok uzun zamandır erteliyorum. Geçen haftaya kadar regl olmadığımı bile fark etmemiştim. Uzun zamandır stres yüzünden erteliyordum. Yani, o kadar çok şey oldu ki. Outlaws'la ilgili her şey ve Heartlands'i nasıl yok etmeye çalıştıkları. Onlardan aldığımız misilleme ve intikam. Hepsi bir araya geldi ve herkes için tansiyon yüksekti, benim için bile. Bu yüzden adet dönemimi kaçırdığımda, b u n u n sadece bir stres olduğunu düşündüm. Stres. İkinci ay kaçırdığımda ise gerilmeye başladım. Özellikle bu sabah uyandığımda göğüslerim o kadar ağrıyordu ki onlara dokunamıyordum bile, bir şeyler olduğunu biliyordum. Bu gece eve dönerken testi aldım. Erteledim. ve öyle ya da böyle bunu öğrenmek zorundayım.

Paketin üzerindeki talimatları okudum ve ilkinin çıkardım. Mağazada neden bazılarının üçerli paketler halinde sattıklarını anlayamadım. Ama ilkinden sonra anladım. Anlamıştım.

Üçüncü hamilelik çubuğunu ilk ikisinin yanına koydum ve uzun bir nefes çektim. Hamile. Üçünde de iki düz mavi çizgi var. Bu bir tesadüf olamaz. Ben hamileyim.

Aynada kendime bakıyorum ve bunun gerçek olmasını bekliyorum. Çıldırma ve panikleme hazırım. Bana güvenen hiç kimse olmadı. Her zaman sadece ben vardım. Büyürken bile tek başımaydım, koruyucu ailelerin her biri çeklerini tahsil ederken bir koruyucu evden diğerine taşınyordum. Hiçbir zaman gerçek bir ailenin parçası olmadım ve dürüst olmak gerekirse, kendime ait bir aile isteyip istemediğimi bilmiyordum. Ne kadar berbat bir

Bu dünya berbat bir dünya ve ben bu dünyaya bir bebek getirmekten korkuyorum. Kedere, kafa karışıklığına, suçluluk duygusuna hazırım. Hepsine.

Bunun yerine, inkar edemiyorum. Üzgün değilim. Aslında, tam tersini hissediyorum. Sanki etrafımı saran ve kalbimi sakinleştiren bir huzur var. En son ne zaman, belki de hiç bu kadar çok neşe hissettiğimi hatırlamıyorum. Ve önümde sıralanan üç çubuk, hissettiğim kadar mutlu olmaya iznim olduğunu doğruluyor.

Bu gerçekten olacak. Anne olacağım.

Babanın kim olduğuna şüphe yok. Gage.

Onu düşünmek bile meme uçlarımın sertleşmesine neden oluyor. On yedi yaşımdan beri ondan önce başka bir erkekle birlikte olmamıştım ve bekaretimi benimle aynı yetiştirme yurdunda kalan bir çocukla kaybetmişim. Evet, babası Gage ve seks yaptığımızı bile bilmiyor. Şimdi ne yapacağım ben?

Yatağıma uzandım ve hemen aklım dokuz hafta önceki o geceye gitti.

"Kaç bira içtin?" Bisikletimden inerken ona sordum. Onu evine bırakmış, bisikletini Ride or Die barının yanındaki Heartlands Garajı'na bırakmıştım. Uzun bir geceydi. Kulüp hala Outlaws ile olan kavgaların yaralarını sarıyordu ve insanlar içip gevşiyorlardı. Gage vardiyamın sonunda yanıma gelip beni eve bırakır mısın diye sorduğunda kabul ettim. Yaşadığımız son birkaç günden sonra herkesten çok onun gevşemeye ihtiyacı olduğunu biliyordum ve dürüst olmak gerekirse bunu yapmaktan mutluluk duyuyordum.

Gage, tüm Heartlands kardeşleri arasında bana iyi davranmak için elinden geleni yapan tek kişidir. Üç yıl önce Ride or Die barındaki barmenlik işine başvurmak için geldiğim günden beri beni kolladı. Bana ailemi ya da nereden geldiğimi hiç sormadı. Beni olduğum gibi kabul etti. Benden yirmi altı yaş büyük ve babam olacak yaşta. Ama yapmamam gerektiği halde, onunla ilgili düşüncelerimin hiçbirisi babalıkla ilgili değil. Hayır, ne zaman Gage'i düşünsem, tüm vücudum uğulduyor ve karnımda bir basınç oluşmaya başlıyor. Eskiden bunu görmezden gelebilirdim, ama son zamanlarda değil. Şimdi değil. Hayır, şimdi yüzüne bile bakamıyorum çünkü ona karşı hissettiğim çekimi göreceğini biliyorum.

Elini çenemin altına koydu ve ona bakmam için yüzümü yukarı çekti. Bana aptalca bir gülümseme verdi. "İki."

Yani iki içki içmişti. Onunla ilgili her şey beni şaşırtıyordu. Birincisi, o şapşal değil. İkincisi, onu neredeyse iki yıldır tanıyordum ve bana hiçbir zaman ilgi göstermemişti. Daha çok küçük bir kız kardeş gibi davrandı. Bu yüzden buraya gelirken, elleri vücudumda dolaşp göğsümün alt tarafına dokunduğunda, ona kaç içki içtiğini soracağımı biliyordum. Hiç de tanıdığım Gage gibi davranmıyordu.

Elimi tuttu ve beni evine doğru çekti. "Hadi, benimle içeri gel."

Onu reddetmeme fırsat vermeden beni yürüyüş yoluna ve evine doğru çekti. "Ama..." Ona söylemeye başladım ama ön kapıyı kapatıp beni kapıya yasladığında durdum. Sırtım kapı koluna sıkışmıştı ama umurumda bile değildi. Bacağını iki bacağımın arasına kaydırđı ve benden çok daha uzun olmasına rağmen bir şekilde birbirimize mükemmel bir şekilde oturduk.

Geniş ve şaşkın gözlerle ona baktım. "Gage? Sadece iki içki içtiğine emin misin?"

Dudaklarıma bakıyordu ve bu vücudumda bir sarsıntıya neden oldu. Kalçalarımın arasında biriken nemi hissedebiliyordum ve bacaklarımı kapatarak onun bacağını benimkilerin arasına hapsettim. Daha da yaklaştı, bacağını daha yukarıya, tam göbeğime doğru kaldırdı ve başım kapıya yaslanırken bir inilti çıktı. Bu bir refleksti ve sadece onun bana verebileceğini bildiğim bir serbest bırakma arayışıyla amımı bacağına bastırdım. Gözlerimi sıkarak burada neler olduğunu anlamaya çalıştım ama Gage'in bacaklarımın arasında olmasından başka bir şey düşünemiyordum.

Elini enseme doladı ve beni kendisine doğru çekti. "Uh, uh, bana bakmanı istiyorum, bebeğim."

Gözlerimi açtım ve ona baktım. Gözleri cam gibiydi ve ona bir şeyler olduğunu biliyordum. Gage'i tanıdığım üç yıl boyunca bana hiç bebeğim dememişti ve kesinlikle bana şu anda yaptığı gibi dokunmamıştı. "Ne yapıyorsun?" Ona usulca sordum.

Dudaklarının bir tarafı o sırtışıyla yukarı kalktı. "Eğer ne yaptığımı bilmiyorsan, o zaman doğru yapmıyor olmalıyım."

Başımı sallayarak güldüm. "Yani, ne yaptığını biliyorum ama neden şimdi?"

Elleri kıcıma doğru kaydı ve beni kendine doğru çekti. Bacaklarının arasındaki sert çıkıntının göbeğime değdiğini hissedebiliyordum ve o da bu temas karşısında inledi. Yüzümde oluşan gülümsemeyi engelleyemedim çünkü onun üzerinde de aynı etkiyi yarattığımı bilmek güzeldi.

Eğildi ve tam yüzümün önüne geldi. "Bunu yapmak mı istiyorsun yoksa bunun hakkında konuşmak mı?" diye fısıldarken nefesini hissedebiliyordum.

Elleri bir avuçtan daha büyük olan kık yanaklarımı sıktı ve ben de onun devasa omuzlarına tutundum. Dudakları dudaklarıma çarpmadan hemen önce "Yap," diye mırıldandım.

Temas ettiğimiz anda, bundan sonra asla eskisi gibi olamayacağımı şüpheye yer bırakmayacak şekilde anlamıştım. Gage'i o kadar uzun zamandır istiyordum ki, sadece ona bakmanın bile bende yarattığı etkiyi inkâr edemezdim. Onun kollarında ve içimde olması beni sonsuza dek değiştirecekti... Bunu biliyordum.

Dili ağızıma girip çıktıkça açlıktan ölüyordu. Sanki bunu sonsuza dek saklamıştık ve sonunda bize bir şans verilmişti. Beni kendine doğru çekti ve koridordan yatak odasına doğru yürümeye başladı. Buraya birkaç kez gelmişim. Bir keresinde hasta olduğunda ona çorba getirmiştim ve bir keresinde de Haydutlarla olan büyük kavgadan sonra ona bakmaya gelmişim. Tökezledi ve ikimiz de neredeyse düşüyorduk ama son anda bizi yakaladı. Güldü ve ben ondan uzaklaştım. "Gage, gerçekten, kaç tane içtin?"

Gömleğimi yukarı çekip vücudumdan çıkardı. Üzerimdeki siyah spor sütyeninin içindeki göğsüme bakıyordu. Göğüslerim büyüktür ve onlara dikkat çekmekten nefret ederim. Barda çalıştığım için bunu giymeyi alışkanlık haline getirmiştim. Ama şimdi, keşke başka bir şey giyseydim diyordum. Daha gurur verici bir şey.

Elleri beni kavrayacak şekilde uzandı, lastiği benden uzaklaştırıp başımın üzerinden çekti. Göğüslerim serbest kalınca onlara o kadar uzun süre baktı ki vücudumdan aşağı bir ürperti indiğini ve meme uçlarımla büzüldüğünü hissettim. Bana tekrar uzandı, ama ben

ellerini tutarak onu durdurdu. "Bana doğruyu söyle. Kaç içki içtin?"

"Sana hiç yalan söyledim mi?" diye sordu, hâlâ göğüslerime bakıyordu.

Cevap vermeyince gözlerimin içine baktı. Omuzlarımı silktim. "Hayır. Sen her zaman dürüst oldun."

Başını sallayarak tişörtünü çıkardı ve beni kendine doğru çekti. Çıplaktık, tenimiz tenimize değiyordu ve yanıyormuş gibi hissediyordum. "İki içki, bebeğim. İşte bu kadar. Şimdi burada kal ve sana sarılmama izin ver."

Uzun süre öylece durduk, sonunda ona karşı yumuşadım. Başım göğsüne yaslandı ve göğüslerim karnına sıkıca bastırdı. Elleri sırtımda aşağı yukarı geziniyor, her vuruş beni ona daha da yaklaştırıyordu. Bunun her şeyi değiştirebileceğini biliyordum. Benim tek ailem Heartlands MC ve bunu mahvetmek istemiyordum. Ama şimdi çekip gidemeyeceğimi biliyordum. Yeterince güçlü değildim.

Kararlılıkla aramıza uzandım ve kot pantolonunun düğmesini açtım. Odadaki tek ses nefes alış verişlerimiz ve fermuarın aşağı çekilmesi idi. Kollarından çekildim ve onu yatağa doğru ittim. Bir gümbürtüyle yere düştü ve ben de hızla ayakkabılarını çıkardım. O pantolonunu çıkarmaya başladığında ben de soyunmayı bitirdim ve kıyafetlerimi düştükleri yere bıraktım.

Soyunduktan sonra tekrar yatağın kenarına oturdu. Penisini kalın ve ağırdı, doğrudan bana bakıyordu. Şimdiden ucundan döl sızmaya başlamıştı. Dizlerimin üzerine çöküp onun tadına bakmak istedim ama beni durduran şey bana bakma şekliydi. Yemin ederim beni daha önce hiç görmemiş gibi bakıyordu. Ama ellerini bana doğru uzatıp yaklaşmamı istediğinde, ona doğru yaklaştım.

"Artık benimsin bebeğim." Beni kucağına oturana kadar çekti ve siki kıcıma bastırdı. Ona bu takma adın ne olduğunu sormak istedim -bana sadece Roxeanne ya da Roxy derdi- ama eliyle sikini kavrayıp beni üzerine hizalamadan önce buna fırsatım olmadı.

Ucunu tam giriş yerimde hissedebiliyordum ve artık durmak yoktu. Kendimi ona bıraktım. Tamamen içime girdiğinde, Gage'in omzunu ısırırken "siktir" diye mırıldandım. Onu rahmimin derinliklerinde hissedene kadar beni dolduruyordu. Kendime alışmak için zaman tanımaya çalıştım ama o çoktan hareket etmeye başlamıştı, kalçalarımı kavıyor ve beni kendisine doğru çekiyordu. Her itişinde daha derine indiğini hissediyordum ama bunun doğru olmadığını biliyordum. Beni zaten gidebileceği yere kadar götürmüştü.

Elleri vücudumda geziniyor ve ağzı boynumu öpüp yalıyordu. Her hamlesi beni sınıra daha da yaklaştırıyordu. Beni geriye doğru ittiğinde o kadar ileri gittim ki düşeceğimi sandım ama düşmedim çünkü kollarımı tutuyordu. İçimi deldi. O açıyla, beni uçurumdan aşağı iten içimdeki o sert küçük parçaya çarpıyordu ve kalçalarım çılgınca onunkilere çarptı. Sonuna kadar tekrar tekrar "bebeğim" diye homurdandı ve ikimiz de çok ileri gittiğimizde beni kendine doğru çekti, yatağa uzandı ve başımı göğsüne yasladı. "Seni seviyorum, Roxy."

Nutkum tutulmuştu, doymuş bedenimden yumuşak, küçük titremeler çıkarırken hâlâ sikini hissedebiliyordum. Sonunda başımı kaldıracak cesareti bulduğumda gözleri kapalıydı. Başımı kaldırıp yüzüne baktığımda çoktan uyumuş olduğunu fark ettim.

"Gage," diye fısıldadım.

Hareket etmedi, ben de tekrar denedim. "Gage."

Hâlâ kıpırdamayınca üzerinden kalktım ve ne yapmam gerektiğini düşünerek başında dikildim. Banyoya doğru yürüdüm ve işimi hallettim.

Ellerimi yıkarken tezgahın üzerinde bir şişe gördüm. Elime alıp etiketini okudum.

Bu bir ağrı kesiciydi ve uyarı etiketinde alkolle karıştırılmaması gerektiği yazıyordu. *Hay sikeyim.*

Haydutlarla olan kavgadan sonra sırtını incittiğini biliyordum. Olaydan sonra ona bakmaya gelmişim. Ona ağrı kesici ilaç yazıldığını bile biliyordum. Ama Gage asla bir şey içmezdi, hatta ona Tylenol bile içiremezdim.

Cam gibi gözlerini hatırlayınca, bu gece bir tane alıp almadığını merak etmeden edemedim. *Hay sikeyim.*

Yatak odasına koştum, Gage horluyordu. Kıyafetlerimi kaptığım gibi evin önüne koştum ve bisikletime doğru koşmadan önce hızla üzerime geçirdim. Yol boyunca kendime ve aptallığıma bağırıp durdum.

Ve o gecenin bir bebeğe gebe kalacağımız gece olacağını çok az biliyordum. Elimi karnımda gezdirdim. Gelecek çok belirsiz ama bu bebeği seveceğime hiç şüphe yok. Ama şimdi babasına nasıl söyleyeceğimi bulmam gerekiyor.

GAGE

I Öğleden sonra içmeye başlamak için çok erken ama yine de Ride or Die'a doğru yola çıkıyorum. Roxy'yi kontrol etmek istiyorum. Dün gece pek kendinde değildi. Bir süredir kendinde değildi. Bir şeyler olduğunu biliyorum ve bunu ona anlatmaya çalıştım ama konuşmuyor. Umuyorum ki onunla konuşursam başını ne tür bir belaya soktuğunu itiraf eder ve ben de onu bu beladan kurtarabilirim. Her zaman kendini toparlardı, ama son zamanlarda bir şeylerin ters gittiğini söyleyebilirim. Onu bana bakarken her yakaladığımda, orada bir hikaye olduğunu söyleyebilirim. Otoyolda hızlanıyorum. Onu rahatsız etmemden ya da yardım teklif etmemden hoşlanmayacağını biliyorum. Her zaman Troy'u görmek için orada olduğumu bahane edebilirim. Eminim çoktan ofisine gitmiştir. Outlaws'la olan kavgadan beri her zamankinden daha gergin, tıpkı bizim gibi. Ama o kulübün başkanı ve ben de

Her şey onun omuzlarındaymış gibi hissettiğini biliyorum.

Otoparka girdiğimde Roxy'nin bisikletinin her zamanki yerinde olmamasına şaşırdım. Bugün çalışıyor olacağından emindim. Boş bara girdiğimde Cat'i arka tarafta sayım yapıyor gibi buluyorum. Bana döndüğünde saçları her yana dağılmış ve dudakları şişmişti. Etrafa baktığımda Saint'in köşede kollarını göğsünde kavuşturmuş durduğunu görüyorum. Burada olacağını bilmeliydim. Cat hamile olduğunu öğrendiğinden beri Saint onun yanından neredeyse hiç ayrılmıyor. Duvara yaslanmış, bana hançer gibi bakıyor ve az önce sözünü kestiğimi belli ediyor.

Ona sırtıyorum ve Cat'e sormadan önce omuzlarımı silkiyorum, "Roxy nerede? Bu gece açılış yapacak sanıyordum?"

Cat eliyle saçlarını düzeltmeye çalışıyor ve benimle konuşurken yanakları kızarıyor. "İçeri girip bir doktora görünmesi gerekti, bu yüzden onun yerine ben bakıyorum."

Ellerim kalçalarımın altına gitti. "Ne tür bir doktor? Onun nesi var?"

Beni ilgilendirmedigini biliyorum ama Roxy'yi kendime iş edinmeyi alışkanlık haline getirdim. Nedenini gerçekten bilmiyorum ve gerekçesini düşünmek bile istemiyorum. Ama üç yıl önce buraya geldiğinden beri ona göz kulak olmaya özen gösteriyorum. Belki de her zaman herkesi kollayan o olduğu içindir. Onun incindiğini ya da istismar edildiğini görmek istemiyorum. En azından kendime böyle söylüyorum. Başka ne gibi bir nedeni olabileceğini düşünmeme izin vermiyorum.

Cat yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana bakıyor. "Ne tür bir doktor olduğunu bilmiyorum. Sanırım normal bir doktor. Belki de sadece yıllık kontrol falan yapıyordur. İyi görünüyordu."

Bu konuyu burada bırakmalıyım ama bırakmıyorum. "Yani onu gördün mü? Hasta falan değil miydi?"

Cat'in ağzı açık kalıyor ve Saint ile bana bakıyor. Saint'in onun sorulmamış sorusu karşısında omuz silktiğini görebiliyorum. Tekrar bana baktığında yüzü yumuşuyor. "Aslında onu bugün görmedim, hayır. Ama bütün hafta boyunca gördüm ve iyi görünüyordu. Belki normalden biraz daha sessizdi ama hasta değildi. Eminim önemli bir şey değildir ama daha sonra geleceğini söyledi."

Sözlerini bitirdiğinde, bir şey biliyormuş gibi bana gülümsüyor. Ne düşündüğünü biliyorum. Roxy için bir şeyim olduğunu düşünüyor. Ama yok. Yani, o harika biri ama hayır, ondan hoşlanmıyorum. En azından bu konuda harekete geçmeyeceğim. Babası olacak yaştayım.

Ama Cat bir şeyler düşünmeye başlamadan önce omuzlarımı silkiyorum. "Haklısın. İyi olduğuna eminim. Onu daha sonra kontrol edeceğim... ya da belki yarın. Troy ofisinde mi?"

İyiymişim ve endişelenmiyormuşum gibi davranmaya çalışıyorum ama Saint ve Cat'in bunu yemediğini anlayabiliyorum. İkisi de bana deli gibi gülümsedikten sonra, Saint sonunda bana "Evet, ofisine döndü" diyor.

Başımı salladım ve oradan çıktım. İlk içgüdüm gidip Roxy'yi kontrol etmek. Onu bulmak ve iyi olduğundan emin olmak. Ama bunun yerine koridorda Troy'un ofisine doğru yürüdüm. Açık kapıyı çalıp, "Neler oluyor Pres?" diye sordum.

Oturuyorum ve Troy, Outlaws olayından bu yana kulübün aldığı tüm önlemleri ve güvenlik tedbirlerini anlatıyor. Başka biri olsa muhtemelen ona aşırıya kaçtığını söylerdi ama ben söylemem. Heartlands Motosiklet Kulübü'nün başkan yardımcısı olarak kulübümüzü tanıyorum. Erkekler ve kadınlar bizim ailemizdir ve Pres'in bunu korumak için her şeyi yapacağını biliyorum. Ve ben de onun yanında olacağım. Troy'a ve Heartlands'e başından beri sadık kaldım ve bunu benim için hiçbir şey değiştiremez.

Ride or Die ve Heartlands Garajı'nın mali durumunu gözden geçiriyoruz. Kulüp binasındaki güvenlik önlemlerini artırmaktan bahsediyoruz. Güvenlik zaten sıkı, ama Troy daha fazlasına ihtiyacımız olduğunu söylüyorsa, daha fazlasına ihtiyacımız var. Koruma konusunda asla tartışmam.

Her şeyi konuşup planları uygulamaya başladığımızda, Saint'in oraya gittiğini bildiğim için dışarı çıkıp garaja doğru yürüyorum. Troy'la konuştuğumuz her şeyin üzerinden geçmem ve onu garajdaki ve kulüp binasındaki değişiklikler konusunda bilgilendirmem gerekiyor. Troy, Ranger'la bar hakkında konuşacağını söyledi. İşim bittiğinde Roxy'nin vardiyasında olacağını umuyorum. Olmazsa, bir sonraki adımımın ne olacağına karar vermem gerekecek. Geçenlerde yaralandığımda, Roxy gelip kesiklerimi temizledi ve hatta bana yiyecek bir şeyler getirdi. Belki benim de onun için yapmam gereken budur. İnsanlar hasta olduklarında normalde tavuk çorbası ya da onun gibi bir şey yemezler mi? Kasabadaki lokantaya gidip bir şeyler aldıktan sonra evine gideceğim. Farkında olmayabilir, hoşuna bile gitmeyebilir ama o Heartlands'in bir parçası ve biz kendimizinkilere göz kulak oluruz. Hastalandığında ya da acı çektiğinde onun yanında olacağım.

Roxy

RESMİ OLARAK. Hamileyim. Doktor yaklaşık bir buçuk aylık olduğumu söyledi ki bunu zaten biliyordum. Babayla ilgili soru geldiğinde, bundan kaçınıyorum, bunun yerine kendi sorumu soruyorum. "Motosiklete binmek güvenli mi?"

Konuyu derinleştirmek istediğini anlayabiliyordum ama babam benimle seks yaptığını bile hatırlamıyorken bir doktorla babanın kim olduğu hakkında konuşmayacağımdan emindim. Neyse ki konuyu kapattı ve soruma cevap verdi. "Normalde olduğu kadar güvenli. Ancak büyüdükçe başka bir şeye ihtiyacın olacak. Ayrıca bebek doğduğunda daha güvenli bir arabaya ihtiyacın olacak."

Gözlerimi devirmekten kendimi zor alıyorum. Bebekler hakkında çok şey bilmiyor olabilirim ama bir bebeği bisikletimin arkasına bağlayamayacağımı biliyorum.

Bana hamilelikten ve bu süreçte işlerin nasıl daha zor olacağından bahsetmeye devam ediyor. Bana bir destek sistemine sahip olmanın öneminden bahsediyor. "Baba bu işe karışmamış olsa bile, ailenin yanında olması sana çok yardımcı olacaktır."

Doktorun iyi niyetli olduğunu biliyorum ama beni tanımıyor. Kan bağımlı olmadığını bilmiyor. En azından benim bildiğim kadarıyla. Benim tek ailem Heartlands'in erkekleri ve kadınları ve yaptığım şeyi öğrendiklerinde ne olacağını söylemek zor.

Ona söylersem Gage'in bunu nasıl karşılayacağını merak etmekten kendimi alamıyorum. Onu tanıdığım kadarıyla muhtemelen "doğru olanı" yapardı. Çocuğum için bir baba istesem de, bir parçam Gage'in hayatının kalıcı bir parçası olmak için her şeyi yapsa bile "doğru olanı yapmakla" yetinmek istemiyorum. Bunun içinde hayat yok. Benimle birlikte olmasının sebebinin bebek olduğunu her zaman bileceğim. Sonunda bana ve muhtemelen bebeğe bile kızacak. Hayır, ona eninde sonunda bebekten bahsedebilirim ama şimdiden onu kendi başıma büyütme için planlar yapıyorum. Şimdi tek yapmam gereken ona nasıl söyleyeceğimi bulmak.

GAGE

Lbara doğru yürüdüm ve Roxy'nin ön kapıdan girdiğini gördüm. Buradan iyi görünüyor ve omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissediyorum. Onu görmek beni hiç istemediğim bir şekilde sakinleştiriyor. Neden ya da nasıl olduğunu sorgulamıyorum.

Fark ettirmeden arkasından kapıdan içeri giriyorum ve o da çantasını koymak için doğruca arka tarafa gidiyor. Cat'le konuştuklarını duyunca yaklaşıyorum ve söylediklerinin bir kısmına kulak misafiri oluyorum.

"... peki sen? Hamile misin?" Cat ona soruyor.

Duruyorum, neredeyse devriliyordum. Hâlâ fark edilmemiş bir şekilde kapı aralığında duruyorum ve elimi kapının çerçevesine koymuş beni ayakta tutuyorum.

"Hamileyim," diye onaylıyor Roxy.

Nefesimin ciğerlerimden çıktığını hissediyorum. Kedi heyecanla ciyaklıyor ama ben yumruğumu kapıya vurunca sesi kesiliyor. "Babası kim?"

İki kadın da ağızları bir karış açık bana bakıyor. Cat ikimizin arasına bakıyor, eli hafifçe çıkıntı yapan karnının üzerinde. "Ben ön tarafa gidip açmaya başlayacağım."

Odaya girip kapıyı arkamdan kapatmadan önce kenara çekilip onun geçmesine izin veriyorum. Roxy'nin yüzündeki dehşet beni çok kötü hissettiriyor ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Muhtemelen zaten korkmuş ve kafası karışmıştır. O çok güçlü ve biliyorum ki bebek sahibi olmak Roxy'nin hafife alacağı bir şey değil. Bu ona ağır gelecek, onun için çok zor olacak ve ben buna izin vermeyeceğim.

Onu hangi pislik hamile bıraktıysa, onu terk etmekten kurtuldu. Ona doğru yürüyorum ve ben yaklaştıkça o daha da gerginleşiyor. Ellerimi önümde birleştirdim ve ona doğru yürüdüm. "Özür dilerim. Sana bağırırmamalıydım."

Vücudu titriyor ve kollarını kendine sarmış durumda. Yüzü bembeyaz ve bayılacağından korkuyorum. "Roxy, tatlım, konuş benimle. Sana zarar vermeyeceğimi biliyorsun. İyi misin? Oturmak ister misin?"

Başını sallayarak uzun bir nefes alıyor. "Evet, evet, lütfen."

Bayılmasından o kadar korkuyorum ki, oturması için bir sandalye aramadan önce onu kollarıma alıyorum. Eli karnının üzerinde düz bir şekilde uzanıyor ve içimde bir şeyler yanıyor. Hamile olduğuna inanamıyorum. Adamlarımdan birinin ona bunu yaptığına inanamıyorum. Kimsenin ona bulaşmaması için bunu belirttiğimi sanıyordum ama belli ki birileri beni dinlememiş. Kollarım onu daha sıkı sarıyor ve Ranger'ın ofisine doğru yürüyorum. Kollarımda nasıl hissettiğini görmezden gelmeye çalışıyorum. İyi hissettiriyor... ve tanıdık.

"Ben çok ağırlım. Yürüyeblirim," diyor yere bırakılmak için mücadele ederken.

Ama ben sadece başımı sallıyorum ve onu daha sıkı tutuyorum. "Çok ağır değilsin. Ve tatlım, bayılacak gibi görünüyorsun." Ayağımla sandalyeyi çekiyorum ve onu kolayca sandalyeye oturtuyorum.

Başka bir sandalye çekip karşısına oturuyorum. Ona dokunabilecek kadar yakınlım ama dokunmuyorum. Şu anda kendi alanına ihtiyacı olduğunu söyleyebilirim ve neye ihtiyacı varsa onu almasını sağlayacağım. Köşedeki mini buzdolabını görüp açıyorum ve bir şişe su çıkarıyorum. Kapağını açıp ona uzatıyorum ve şişeyi ağzına götürene kadar başında dikiliyorum.

Ondan büyülenmiş gibiyim ve zamanla daha da kötüleşmiş gibi görünüyor. Yakınımdayken gözlerimi ondan alamıyorum. Çalışırken, gözlerimi ondan alamıyorum. Ve şimdi, başka bir erkeğin onunla birlikte olduğu düşüncesi, buradan fırlayıp ona bunu yapmayı düşünen tüm aptalları yumruklamak istememe neden oluyor.

Ona dokunmak, sarılmak ve her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyorum. Ama Roxy sert biri ve ona bebek gibi davranmamdan hoşlanmayacağını biliyorum. Yine de uzanıp dizinin üzerinde duran elini tutuyorum.

benimkiyle. Vücuduma sıcak bir his yayılıyor ve bana baktığında gözlerindeki açlığı görebiliyorum. Bu bakışı daha önce görmüşüm gibi hissediyorum. Deja vu hissi beni çarpıyor ama üzerinde duramadan kayboluyor. Parmaklarımı onunkilere doluyorum, gitmesine izin vermek istemiyorum.

Yüzüne tekrar renk geldiğinde, toplayabildiğim en yumuşak sesle ona "Senin için doğru olanı yapacağından emin olacağım" diyorum.

Roxy'nin güçlü ve bağımsız ruhu o kadar büyük bir alevle parlıyor ki, daha konuşmadan gözlerinden anlayabiliyorum. Benden uzaklaşıyor. "Bebek sahibi olmak ve büyütmek için bir erkeğe ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun? Benimle tanıştın mı?"

Sözlerinin altındaki duygusal akımı ses tonundan duyabiliyorum ve içinde bulunduğu durumda tek başına olması beni öfkeliyor.

Roxy

Bir an için hatırladığını sandım. Yüzünde bir şey görebiliyordum ve bir yanım hatırladığını umuyordu ama diğer yanım hatırlamaması için dua ediyordu.

Ona babası olduğunu söylemeli miyim?

Bana saçmalamaya başlayana kadar bunu ciddi ciddi tartışıyordum. Bu kadar sinirlenmemeliydim. Sadece benim için endişelendiğini biliyorum. Benim bir sürük olduğumu düşündüğünü söyleyecek bir bakış bekliyorum. Ama hiç gelmiyor. Tek gördüğüm endişe ve belki de katıksız bir kararlılık.

"Ne yapacaksın? Adamın ceplerini boşaltıp, bana bir birikim yapmak için her şeyini rehin mi vereceksin?" Ondan daha fazla bilgi almak için soruyorum.

"Yuva yumurtası mı?" diye soruyor kuşkuyla. Yüzündeki ateşin yükseldiğini görebiliyorum ve ayağa kalkıp odada volta atmaya başlıyor. "Bir erkeğin ayağa kalkıp yaptıklarının tüm sorumluluğunu üstlenmesini hak ediyorsun. O adamın bebeğe kendi soyadını vermesini sağlayacağım."

Şaşırdım, gülmeye başlarken homurdandım. "Çifte düğün mü? Şu anda ciddi misin? Hayır. İmkânı yok." Sandalyemden kalkıp Gage'e arkamı dönüyorum, konuşmayı bitirmiştım. Canım yanıyor ve derin bir hayal kırıklığına uğramış durumdayım; göğsümdeki acı kalbimi ikiye bölüyormuş gibi hissettiriyor. Gage'in söylediği şeyden nefret ediyorum. Bu ona bebekten bahsedemeyeceğim anlamına geliyor. En azından şimdilik.

Söylediğim anda beni onunla evlenmeye zorlayacağını biliyorum. Ve eğer onunla ciddi bir ilişkim olsaydı, bunun benimle birlikte olmak istediği ve beni sevdiği için olmasını isterdim, sadece bebeğimizin babası olduğu için değil.

Bebeğimizin. Elimi karnıma sürüyorum. Tanrım, Gage'e söylemem gerektiğini biliyorum. Ama söyleyemem. Şimdi olmaz.

Omzumun üzerinden ona "İşe gitmem gerek," diyorum ve dışarı çıkmaya başlıyorum.

Adımı söylediğinde duraksıyorum. Her şeyi ele vermekten korktuğum için ona bakamıyorum bile.

"Bunun hakkında konuşmamız gerek," diyor.

"Hayır, konuşmayacağız," diyorum yanından ayrılıp bara doğru yürümeye başlamadan önce. Çoktan kalabalıklaşmaya başlamıştı ve ilk kez şükreliyordum. Aklımı dağıtmak için buna ihtiyacım var.

GAGE

I uzaklaşmasını izliyorum. Çok ateşli ve sinirli ve ben de o giderken kıcının sallanışını kontrol ediyorum. Başımı sallayarak kendime diyorum *ki, bu Roxy. Ona öyle bakmayı kes, seni aptal.*

Yanlış bir şey söyleyerek onu kızdırdığımı bilecek kadar iyi tanıyorum onu. Duygularımın beni yenmesine izin verdim ve ona bir boğa gibi saldırdım. Ama bunu düzeltmek için söyleyebileceğim hiçbir şey yok çünkü söylediklerimde ciddiymdim.

Bara doğru yürüdüm ve yüksek taburelerden birine oturdum. "Her zamankinden mi?" Cat bana soruyor.

Ona başımı sallayarak yerimde dönüyorum ve Roxy'nin diğer tarafta çalışmasını izliyorum. Onun dikkatini çekmek için birbiriyle yarışan adamlara bakıp hangisinin baba olabileceğini anlamaya çalışıyorum.

Cat birayı önüme koyuyor. Roxy'nin Saint'le sorun yaşadığı bir gece ona yardım ettiğinden beri Roxy'nin en yakın arkadaşı gibi. "Babanın kim olduğunu biliyor musun ya da kim olabileceğine dair bir fikrin var mı?"

Tam uzaklaşmak üzereydi ki bana döndü, başını yana eğmiş, bir şey arıyormuş gibi bana bakıyordu. "Sen olmanı umuyordum."

Bira bardağını sıkıca kavradım. Roxy'nin üzerimde olduğu ve ellerimin onun belini kavradığı bir an gözümün önünden geçiyor. Neredeyse gelir gelmez kayboluyor. Son zamanlarda hayal gücüm çılgına dönmüştü ve her şey

Roxy ile yapmak için. Sikim pantolonumun paçasından aşağı doğru uzuyor ve saymaya başlıyorum. Burada oturmuş Cat'le konuşurken ereksiyon olmamın imkânı yok. Saint benim kardeşim olabilir ama bir dakika içinde kıcıma tekme basar. Dişlerimi sıkarak başımı sallıyorum. "Hayır, ben değilim. Neden böyle düşündüğünü anlamıyorum."

Alttan gelen seslerin farkında olmadan gülüyor. "Evet, doğru. Siz ikiniz birbirinize karşı çok ateşlisiniz, yani bunu herkes biliyor. Sadece kendinizi buna teslim etmeniz gerekiyor."

Şok olmuş bir halde bara bakıyorum ve Roxy'nin gözlerini yakalıyorum. İhtiyatlıydılar ama yine de içlerindeki ateşi görebiliyordum. *Bana karşı gerçekten bir şeyler hissediyor mu?*

Birayı bırakıyorum ve iki elimi barın üstüne koyuyorum. "Hayır, yanılıyorsun. Ben onun babası olacak yaştayım."

Cat barın Roxy'nin tarafındaki tüm erkeklere bakıyor ve omuzlarını kaldırıyor. "Bilmiyorum. Roxy bana kimseden bahsetmedi. Ama şunlara bir bak. Çalışırken genellikle bir grup erkek onu izliyor. Bence yanlış soruyu soruyorsun, Gage."

Çenemi ona doğru uzattım. "Tamam, doğru soru ne?"

"Kim Roxy'yle birlikte olmak istemez ki?" diyor bana, dışarıdan gelenlerin siparişlerini almaya gitmeden önce.

Sözleri yüzüme bir ton tuğla gibi çarpıyor ve barın aşağısına bir bakış fırlatıyorum. Roxy'nin hamile olduğu ve hançer gibi baktığım bu adamlardan herhangi birinin baba olabileceği fikri tam göğsüme çarpıyor. Yine de Roxy'yi tanıyorum ve onunla yatmadığını biliyorum. Babası kim olursa olsun, değer verdiği biri olmalı. Kimsenin yaklaşmasına izin vermez.

Dün gece ayrılırken Randy'nin Roxy'ye veda ettiğini hatırlıyorum. *Babası o olabilir mi?*

Onu aradım ama barda durmuyordu. Odaya dönüp masaları ve bilardo masalarını tarıyorum, sonunda onu dans pistinde kollarında bir kadınla görüyorum. Gidip babası olup olmadığını öğrenmek istiyorum. Ama Roxy'nin bundan hoşlanmayacağını biliyorum. Onu zaten üzdüm ve kızdırdım, bu yüzden odada dolaşıp babanın kim olduğunu öğrenmek istemem onun hoşuna gitmeyecektir. Hayır, muhtemelen

benimle bir daha asla konuşmaz. Ayrıca, işini benim anlatmamdan hoşlanmayacağını biliyorum. İnsanların hamile olduğunu bilmesini bile istemeyebilir.

Oturup biramı içiyorum, izliyorum. Burada yeterince uzun otursam bir şeyler göreceğimi düşündüm. Sırtımı bara yaslayıp yüzümü kalabalığa dönüyorum ve tüm yüzlere bakıyorum. Bir grup müdavim var ama daha önce hiç görmediğim bir grup da var. Şehirde bisiklet rallisi olduğu için bu anlaşılabilir bir durum. En yakın bar biziz ve bu tür etkinliklerde işler hep artar. Etkinlikler hafta sonu savaşılarını, bağımsızları, vatandaşları ve yüzde birlik kesimi bir araya getiriyor. Daha fazla insanın gelmesini izledikçe, kendimi gergin hissetmekten alamıyorum. Bu etkinlikler genellikle bir ya da iki kavgayı da beraberinde getirir. Bu tür etkinliklerde Roxy için hep endişelenirdim ama şimdi daha da fazla endişeleniyorum. O hamile; burası onun için uygun bir yer değil. Özellikle de bu adamlardan bazılarının ne kadar eli sıkı olduğunu biliyorken.

Kasabaya gitmeyi planlıyordum ama belki de burada kalmalıyım. Roxy'ye göz kulak ol. Yanımdan geçerken kokusunu alıyorum ve başımı sallamadan önce derin bir nefes alıyorum. *Benim neyim var böyle?* Roxy'den uzak durmayı, ona ailemden biriymiş gibi davranmayı kendime görev edinmiştim ama son zamanlarda tek yapabildiğim onun hakkında kesinlikle düşünmemem gereken şeyleri düşünmek. Yanımdan geçerken saçlarını savurarak soruma evet, bana hâlâ kızgın olduğu yanıtını veriyor.

Sorun değil. İsteddiği kadar kızabilir. Ben yine de burada oturacağım. Hiçbir şeyin kontrolden çıkmadığından emin olacağım. Güvende olduğundan emin olacağım. Ama yapmayacağım tek şey, düşünmemem gereken şeyleri düşünmek olacak. Dudaklarının üzerimde olması gibi. Ya da ellerinin üzerimde olması gibi. Ellerimin onun belini kavradığını kesinlikle düşünmeyeceğim. *Lanet olsun.* Kendimi kotuma göre ayarlıyorum. Onu aklımdan bile çıkaramıyorum.

O yanımdan geçerken, ona bakan erkekler görüyorum ve hepsiyle dövüşmek istiyorum. Onlara sırtımı dönüyorum ve barın üst kısmına doğru eğiliyorum, masalarda garsonluk yapmak yerine barın arkasında çalıştığı için şükrediyorum. Eğer çalışsaydı, yumruğum birinin yüzüne değmeden geceyi atlatamayacağımı biliyorum. *Dostum, boku yedim.*

ROXY

E Gage ile konuşmak istemesem de, müşteri kalabalığındaki karışıklık birkaç kişiyi harekete geçireceği için burada kalmasına sevindim. Kavgalar.

İşimi zar zor yapabiliyorum çünkü bara yerleştikten beri bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum. Üzgün olduğunu biliyorum. Beni yirmi üç yaşındaki bir kadın gibi değil de bir çocuk gibi görüyor. Omuzlarımı geri çekiyorum. Canı cehenneme, bunu aşmak zorunda kalacak. Daha her şeyi sindirmeye bile başlamadım ama bu bebeği istediğimi biliyorum. Elimi karnıma sürterken diğer elimle bir içki dolduruyorum. Şişeyi yere bıraktığımda Gage'e bakıyorum ve o da elime bakıyor. Elimi bırakıyorum ve gözleri benimkilere dikiliyor. Bana bakarken gözleri neredeyse kapalıydı, bu yüzden ifadesini okuyamıyorum ama bakışlarının altında eriyeceğimi biliyorum. Sadece bir bakışıyla bile içim kıpır kıpır oluyor. Bakışlarımı ondan çekip işime geri dönüyorum.

Ranger hafta boyunca içki servisine yardımcı olmaları için birkaç kız getirdi ve ikisi üçüncü saatlerini doldurmadan işi bıraktı. Yeni işe alınanlardan biri olan Whitney, masalara ve bılardo masalarına içki servisi yapıyor ve zorlanıyor, ancak buna bağlı kaldığı için azmine hayranım.

Ben piste çıkıyorum ve Cat ile Stella'nın barın arkasında içkileri hazırlamasına izin veriyorum. Biraz hırpalanacağımı biliyorum ama bu da motorcu barında garsonluk yapmanın bir parçası. Tabii ki çoğu kadından daha cesurum ve kontrolden çıkan adamlara hadlerini bildireceğim.

İlk gittiğim masada hafta sonu için izin almış gibi görünen bir grup kabadayı adam vardı. Motorcu özentileri. Zaman zaman karşımıza çıkıyorlar ama şehirde bir motosiklet gösterisi ya da rallisi olduğunda ortaya çıkıyorlar. Genellikle iyidirler ve çok fazla soruna yol açmazlar. Ama bu adamlar farklı olabilir. İçkiyi fazla kaçırdıklarını şimdiden söyleyebilirim. "Size yiyecek bir şeyler getireyim mi?" Onlara içki ikram etmek yerine soruyorum. Bulldog'un genelde durduğu kapıya doğru bakıyorum ama onu odanın diğer ucunda başka bir kargaşayla uğraşırken görüyorum. *Ne gece ama.*

Bana en yakın olan adam ayağa kalkıyor ve ön tarafıma bastırana kadar bana doğru ilerliyor. Ne onun ne de bir başkasının bana ulaştıklarını anlamasına izin veremeyeceğimi bildiğimden sırtımı kaskatı kesiyorum. Bana bakıyor. "Ne yemek istediğimi çok iyi biliyorum."

Normalde hızlı bir karşılık verip adama haddini bildirirdim ama nefesi kokuyor ve öğürmemek için kendimi tutamayarak elimle yüzümü kapatıyorum. Kendimi toparlamak için zar zor zaman bulmuştum ki, kaldırıldığımı ve yana doğru hareket ettirildiğimi hissettim. "Burada kal," diyor Gage.

Onunla tartışmak, talepleri hakkında tam olarak ne düşündüğümü söylemek istiyorum ama şu anda gözlerindeki bakış bana bu işin peşini bırakmamı söylüyor. Ayrıca, midem biraz bulanıyor, bu yüzden şu anda bırakın Gage'i, kimseyle tartışacak zamanım olmadığına karar veriyorum. Sonunda ona başımı salladığımda, adamlara geri dönüyor.

İşimin başına dönmeliyim ama bunun yerine orada durup onu izliyorum. Bu tür durumların üstesinden her zaman çok iyi gelir. Bazen onlarla konuşur. Bazen de bir içki ısmarlayarak kavgayı ayırdığı bilinir. Bu yüzden kolunun geriye doğru geldiğini ve adamın suratına yumruk attığını gördüğümde, Gage'in büyük bir baskı altında olduğunu anlıyorum. Ve bunun sadece Haydutlar'la olan sorunlardan kaynaklandığını sanmıyorum. Hayır, bundan daha fazlası var. Sağa sola yumruklar atıyor ve adamın arkadaşları araya girip yardım etmeye çalışsalar bile hiç şansları yok. Onları da indirdi. Bulldog ortaya çıkıp Gage'in onları dışarı çıkarmasına yardım ettiğinde ağzım bir karış açık orada duruyordum.

Gage barın ön kapısından çıkar çıkmaz geri dönüp karşımda dikiliyor. "Burada işler çoktan çığırından çıktı. Sanırım senin

gecenin geri kalanında izin al."

Şaşırmış bir halde ona hemen cevap verdim. "Hayır," diyorum ve arkamı dönüyorum.

Fazla uzaklaşmadan kolumdan tutup beni durduruyor. Ona döndüğümde bile beni bırakmıyor. "Lütfen, Roxy. Senden rica ediyorum."

Önce şok oldum. Gage hiçbir şey sormaz. Sadece insanlara ne yapmaları gerektiğini söyler. İkincisi, yüzündeki ifade bana bunun onun için ne kadar önemli olduğunu söylüyor. Ama pes etmeyeceğim. Bu sadece her zaman yaptığı gibi beni kollaması. Ona bunu, tüm bunları kendi başıma halledebileceğimi göstermek zorundayım. "Hayır. Ranger'ın eli zaten zayıf. Üç garsondan sadece biri kaldı. Ben gitmiyorum."

Elimi onunkinden çözüyorum ve beni duvara yaslıyor, bir eli yanımdaki duvarın her iki yanında, beni hapsediyor. Kalbim iki kat hızlı atıyor. Görmezden gelmeye çalışıyorum ama ona bu kadar yakın olmak bile çok fazla. Ve onun temiz misk kokusu burnuma çarptığında, burnumu boynuna gömme dürtüsüyle savaşıyorum. O geceyi tüm gücüyle geri getiriyor ve çenemi düşürüp ondan başka her yere bakarak üzerimdeki etkisini gizlemeye çalışıyorum.

Elini çenemin altına koyuyor ve başımı yukarı kaldırıyor. "Barın arkasında. Gecenin geri kalanında barın arkasında olmanı istiyorum."

Kısa bir an için beni öpeceğini sanıyorum. Dudaklarıma bakıyor, burun delikleri açılıyor ve hızlı nefesler alıyor. Neredeyse eğilecektim. Dudaklarını dudaklarımda o kadar çok istiyorum ki, şimdiden tadını alabiliyorum. Ama yüzündeki ifade neredeyse ortaya çıktığı anda kayboluyor. Ellerini bırakarak benden uzaklaşıyor.

Elimi göğsüne koyuyorum. Kendime bunun onu uzaklaştırmak için olduğunu söylüyorum ama sanırım daha çok kendimi tutmak için. Eğer beni öpmüş olsaydı, ona her şeyi vaat ederdim. Ona hiçbir şeyi geri çeviremezdim. Ama durum öyle değil. Kendimi duvardan uzaklaştırarak doğruldum. "Çalışıyorum, Gage. Bana ne yapacağımı söyleyemezsin," diyorum ona uzaklaşmadan hemen önce. Bunu söylerken ona bakmıyorum, çünkü gerçekten ne kadar gücüm olduğunu merak ediyorum. Beni etkilemesi için fazla bir şey yapmasına gerek yok ve bu beni her şeyden çok korkutuyor.

GAGE

I uzaklaşmasını izliyorum ve peşinden koşturmak için kendimi zor tutuyorum. Onu alıp omzuma atmak ve dışarı taşımak istiyorum. Buranın. Onun bağımsızlığına alışkınım ama erkeklerin ona baktığını ya da daha da kötüsü ellerini ona sürdüğünü görmekle başa çıkmak gittikçe zorlaşıyor. Motorcu özentisine karşı aşırıya kaçtığımı biliyorum ama Roxy'ye ne yapmak istediğini ima etmesi için tam zamanında geldim. Zaten pamuk ipliğine bağlıymışım gibi hissediyorum ve bu içime işledi. Ona attığım dayığı kontrol edemedim ve şimdi bile pişman değilim. Umarım başka bir kadına böyle bir şey söylemeden önce iki kez düşünür.

Barın etrafına bakıyorum. Ranger ofisinde ya da başka bir yerde olmalı ama duyma mesafesinde değil. Roxy'nin artık beni kesinlikle dinlemeyeceğini biliyorum, bu yüzden aşçı T-Bone'a gidiyorum. Bardaki tüm kadınlar ona saygı duyuyor çünkü onları kollamakta çok iyi. Roxy beni dinlemeyecekse, belki onu dinler.

"Roxy'yi yerden kaldırmanı istiyorum. Onu barın arkasına koy," diyorum ona mutfığa giden kapıdan geçerken.

Elindeki spatulayı sallayarak havaya kaldırıyor. "Duyduğuma göre bir konuda çok sinirlenmişsin. Demek Roxy, ha?"

"Külot" yorumunu duymazdan geliyorum ve Roxy için endişelendiğimi açıklamaya çalışıyorum. "O hamile," diyorum, sanki bu her şeyi açıklıyormuş ve ona ne söylersem yapmalıymış gibi.

"Ve?" der gibi omuzlarını silkiyor.

Ellerimi havaya kaldırıyorum. "O hamile ve dışarısı çok çılgın."

T-Bone gözlerini deviriyor. "O kadını tanıyor musun ki? Şu anda oraya gidip ona barın arkasına geçmesini söylesem, taşaklarıma tekmeyi basar. Buna hiç şüphe yok. Hayatta olmaz, Gage. Bu konuda tek başınasın."

Mutfaktan fırlayıp Ranger'ın ofisine gidiyorum. Masanın arkasında oturmuş, monitörleri izliyordu. İçeri girer girmez yumruğunu bana doğru kaldırdı.

Ben de yumruğuna vurdum. "Bu ne için?"

Başını izlediği monitöre doğru salladı. "Seni gördüm." Önündeki havaya birkaç yumruk attı. "Roxy'yle el ele tutuştuktan sonra çöpü dışarı çıkardığını gördüm."

Elimi enseme gezdiriyorum. Bugünün stresi üzerime çöküyor ve hiç bitmeyecekmiş gibi hissediyorum. Tek istediğim Roxy'nin buradan siktir olup gitmesi. Neredeyse manik hissediyorum. Şu anda hiç kontrolüm yok ve bu beni öldürüyor. "Evet, aslında ben de seninle bunu konuşmak istiyordum."

Masasının önündeki sandalyeyi işaret ediyor. "Otursana."

Oturuyorum ve ellerimi dizlerimin üzerine koyarak öne doğru eğiliyorum. "Roxy'yi yerden kaldırmanı istiyorum."

Sandalyesinde arkasına yaslanıyor, başını yana eğiyor ve bana bakıyor. Bana ne kadar uzun süre bakarsa, o kadar gülünç göründüğümü biliyorum. Bana sırtıyor. "Sanırım Roxy ile bu konuyu çoktan konuştun?"

Omuzlarımı silkiyorum. "Hayır dedi."

Sonra gülmeye başladı. O kadar çok gülüyor ki karnını tutuyor. Sonunda durduğunda, kapıdan çıkmak üzere ayağa kalkıyorum. Ama beni durdurdu. "Bekle, bekle. Gage, hadi ama dostum, seni adam öldürürken gördüm. Sen Heartlands MC'nin başkan yardımcısısın. Küçük bir kadına istediğini yaptırıyor musun?"

"Her neyse, dostum. Ruby seni taşaklarından yakalamış, o yüzden bunu duymak bile istemiyorum. Bak, Roxy hamile, orada yerde yatmasına gerek yok," dedim.

O. Roxy patronuna hamile olduğunu söylememden hoşlanmayabilir ama şu anda umurumda değil. Bilmesi onu eve götürecekse, ben varım.

Ranger şaşırmış görünmüyor. "Ride or Die" dedikodusundan çoktan duymuş olmalı. Adamım, haberler hızlı yayılıyor. "Bırakmayacak. Sahip olduğu tek şeyin bu olduğuna eminim. Sana verebileceğim en iyi tavsiye" - monitörü bana doğru çevirip ekranı işaret ediyor- "barda Saint'e katılman. Cat de bırakmıyor, o yüzden bütün gece orada oturup fazla yaklaşan erkeklere bakıyor."

"Öyle değil, Ranger. Ben sadece ona göz kulak oluyorum," diyorum ona. Ama bunu söylerken bile nerede olduğunu görmek için monitörü tarıyorum. Onu göremeyince başka bir şey söylemeden ofisten çıkıyorum. Bu kadın benim ölümüm olacak.

Bara doğru yürürken Cat'e "Roxy'yi gördün mü?" diye sordum.

İçki servisi yapmakla meşguldü ve ön kapıya doğru işaret ediyordu. *Oh lanet olsun.*

Roxy

YÜZDE BİR'lik adam gözlerini Whitney'den ayırmadan ayağa kalktığı anda, ortalığın karışmak üzere olduğunu anladım ve etrafta hiç kimse yoktu. Dolu barın etrafına baktım ama Gage'i bulamadım bile. Boş tepsimle orada duruyorum ve adamın onu kolundan tutup kulağına konuşmasını ve sonra onu ön kapıdan dışarı yönlendirmesini izliyorum.

Sert bir nefes alıyorum. *Lanet olsun.* Onu bırakamayacağımı biliyorum. Onu o kadar iyi tanımıyorum ama kız Ride or Die'da çalışıyor ve bu da mesaide olduğu sürece Heartlands'in koruması altında olduğu anlamına geliyor. Ayrıca, kadın hakkında bildiklerim hoşuma gidiyor.

Kapıdan çıkmadan önce Cat ile göz teması kuruyorum. En azından biri nerede olduğumu biliyor.

Dışarı çıkar çıkmaz Whitney'i binanın yanından sürükleyen pislige yetişmek için koşmam gerekiyor. İçeriden gelen yüksek sesli müzik yüzünden,

kimse onu duymayacak. Ya da beni, bu konuda. Adam geldiğimi görünce Whitney'i yere düşürüyor ve üzerime gelmeye başlıyor. Neyse ki birkaç kendini savunma dersi almıştım, bu yüzden hala bardan tuttuğum tepsiyle saldırısını engelleyebildim. Bacaklarının arasına bir tekme atarak onu dizlerinin üzerine d ş r yorum.

Gözümü yerde inleyen adamdan ayırmadan Whitney'nin ayağa kalkmasına yardım ediyorum. Sanki zili çalınmış gibi görünüyor ve ayağa kalktığında başı dönüyor. Sallanmaya başlıyor ama ben onu tutuyorum. "İyi misin?" diye sordum.

Başını sallıyor ve adamın ayağa kalktığını görünce onu bırakmak zorunda kalıyorum. İri yarı ve kızgındı. Bir bıçak çıkarıp bana doğru sallıyor. "Seni  yle  irkinleştireceğim ki, idam mahk mu bile seninle yatmayacak."

Göz ucuyla Whitney'i bulmaya çalışıyorum, ona bara geri dönmesini söylemek için, ama kız arabasına biniyor ve saniyeler sonra otoparktan çıkıyor.

Güzel.

GAGE

I Bir kadın tarafından aynı anda hiç bu kadar kızdırılmamış, korkutulmamış ve tahrik edilmemiştim. Dışarı çıktığımda Roxy'nin bıçak saldırılarını lanet bir tepsiyle engellediğini ve bu tepsiyi herifin burnunu kanatmak için kullandığını görmek, öfkem beni yakalamadan önce şaşkınlıkla duraksamama neden oluyor. Çoktan icabına bakmış. Adam eğilmiş, acı içinde inliyor, burnu için çığlık atıyor, ama bu

Durdur beni.

Roxy'ye zarar vermeye çalıştı. Benim Roxy'me. Ellerini onun üzerine koymaya çalıştı, hala elinde tuttuğu bıçakla onu kesmeye çalıştı. Roxy hâlâ tetikte bekliyor, arkasında olduğumu fark etmiyor.

Adama saldırıyorum, elini tutuyorum, bıçağı bırakmaya zorluyorum ve bu sırada parmaklarını kırıyorum. Kemiklerin parmaklarımın altında ezildiğini hissedebiliyorum ve diğer elimi kullanıp zaten kanayan yüzüne yumruk atmadan önce bundan biraz tatmin oluyorum.

Roxy'nin yüzüne bir bakış beni öfkeliendiriyor. O sert biri. Öyle olduğunu biliyorum ama şu anda korkmuş durumda, yüzü neredeyse bembeyaz ve her an bayılabileceğinden oldukça eminim. O zaman adamı yumruklarım. Onu dövüyorum ve bayılana kadar dövmeye devam ediyorum. Ancak Roxy'nin tekrar tekrar adımı söylediğini duyduğumda ondan uzaklaşıyorum ve onu yerde bırakıyorum. Oradan uzaklaşmadan önce adama sağlam bir tekme atıyorum ve öfkemi kontrol etmeye çalışarak Roxy'ye doğru ilerliyorum.

Bulldog kapıdan çıktığında ona işaret ediyorum. Yerdeki adamı göstererek, "Şunun icabına bak," diyorum.

Ona başka bir talimat vermiyorum. Bulldog'a güveniyorum ve adamın işini bitirse de, onu araziden çıkarıp bir çukura bıraksa da, Heartlands'e geri dönmek için hiçbir bağlantı olmayacağını biliyorum.

"Tamamdır patron." Yerdeki adama doğru yürürken kararlı görünüyor.

Roxy'yi kolundan tutup bara doğru çekiyorum. Girişi geçtiğimizi görene kadar istekle geliyor. Durmaya çalışıyor ama ben yanına gidip kolumu ona doluyorum ve Bulldog'la birlikte bıraktığımız neredeyse cansız adamdan uzakta, binanın diğer tarafına doğru yönlendiriyorum. Onu çok sıkı tutmamak için elimden geleni yaparak binanın diğer tarafına doğru yürüyorum. Öfke damarlarımda dolaşüyor ve kendimi zar zor kontrol edebiliyorum. Ona ya da bebeğe bir şey olsaydı ne yapardım bilmiyorum. Doğmamış çocuğuna da aynı derecede değer verdiğim gerçeği gözümünden kaçmıyor. Bana babanın kim olduğunu söylemek istemeyebilir, ki bu sorun değil. Ona zaman vereceğim. Ama ona göz kulak olacağım. İkisinin de iyi olduğundan emin olacağım. Başımı iki yana sallıyorum, kendimi sakinleştirmek için derin nefesler almaya çalışırken kemiklerim çatırdıyor. Onun benden korkmasını istemiyorum. Durduğumuzda ve yüzümü ona döndüğümde kollarını göğsünde kavuşturmuştu ve onu sarsmalı mıyım yoksa yüzündeki inatçı ifadeyi öpmeli miyim bilemiyordum.

Roxy

"YEDEK İÇİN TEŞEKKÜRLER," diyorum Gage'e, neden hâlâ kızgın göründüğünü anlamaya çalışarak. Sanki bana kızgın gibi ve ben onun bu tavrını hak edecek hiçbir şey yapmadım.

Derin bir nefes alırken göğsü inip kalkıyor. Bakışları delici. "Hamileyken o adamla dışarı çıkarken aklından ne geçiyordu?"

Bir elim kalçamda, adamı bıraktığımız binanın diğer tarafını işaret ediyorum. "O pislik Whitney'i dışarı sürükledi ve benim gözetimimde biri Heartlands ailesine bulaşacaksa lanet olsun."

Yüzü biraz yumuşuyor ama hâlâ kızgın görünüyor. "Whitney de kim?"

Gözlerimi deviriyorum. "Gerçekten mi, Gage? Onu kaçırmış olamazsın. Masalarda garsonluk yapan sıksa sarışındı." Ellerimi göğsümün önünde birleştirdim. "Büyük göğüsler, buraya geldiğinden beri seninle flört ediyor."

Bana deliymişim gibi bakıyor ve başını sallamaya başlıyor. Benimle şaka mı yapıyor? Çünkü neden ya da kimden bahsettiğim hakkında en ufak bir fikri yokmuş gibi davranıyor. Genelde daha gözlemcidir ve bu kadını bile çıkaramaması bana doğru düşünemediğini söylüyor. "Kimden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," diyor. "Whitney nerede şimdi?"

Omuzlarımı silkiyorum. "Gitti."

Bilerek başını sallıyor, sanki kavga söz konusu olduğunda beni terk edeceğini biliyormuş gibi. "O aileden değil. Bunu halletmesi için kardeşlerden birini bulmalıydın. Sen hamilesin. Bunun ne anlama geldiğini anlamıyor musun?"

Beni bir çocuk gibi azarlıyor. Daha da ötesi, çocuğuma kasten zarar verecekmişim gibi davranıyor. Bunu asla yapmam. Beni aptal bir genç kız olarak görüyor olabilir ama yıllardır kendi başımın çaresine bakmak zorundayım. Kendimi idare edebilirim. Her zaman yaptım ve her zaman yapacağım. Ve ben de ona tam olarak bunu söylüyorum. "Kendi başımın çaresine bakabilirim, Gage. Hamile olduğum için aklımı yitirmişim gibi davranıyorsun. Ben hâlâ kendi başının çaresine bakan aynı kadıyım. Bu iş bende." Elimi koruyucu bir şekilde karnımın üzerine koyuyorum, hâlâ kanla kaplı tepsiyi tutuyorum. Hâlâ tepsiyi tuttuğumu görünce elimden çekip arka tarafa fırlatıyor. Büyük bir gürültüyle yere düştü ve sonra bana döndü. Bir elini karnıma bastırıp diğerini yanağıma dolayarak beni duvara yapııştırıyor. Gözlerinde hâlâ öfke var ama başka bir şey de var. Neredeyse onu bu konuda sorgulayacağım ama umutlanmak istemiyorum. Gage beni bir çocuk, koruması gereken biri olarak görüyor. Daha fazlası değil. Gecenin geri kalanında bu şekilde kalabilirim ama tek yaptığım kendime zarar vermek. Kendimle arama mesafe koymalıyım. Elimi koluna koyarak onu nazikçe itiyorum ve eliyle işaret ediyorum. "Yaralanmadım. Bir çizik bile yok. Kanlı eklemeleri olan sensin."

GAGE

I Onun kıçını kurtaran ben olduğum halde nasıl bu kadar zor duruma düştüğüm konusunda kafam çok karışık. Tamam, her şey kontrol altındaydı ama yine de araya girip yardım ettim. Şimdi elimi tutuyor ve parmak eklemlerimi incelemek için yüzüne götürüyor. Çatlamışlar ve kanıyorlar ama ben hissetmiyorum bile.

Şu anda her şeyden çok uyuşmuş durumdayım. Endişelendiğim son şey elim.

Geri çekmeye çalışıyorum ama o daha sıkı kavıyor. "Bu kesiklerin temizlenmesi gerek."

Heartlands'in bazı erkekleri kadar sert olabilir ama kesinlikle bir kadın gibi endişeleniyor. "Ben iyiyim. Elim için endişelenmiyorum. Senin için endişeleniyorum... ve bebek için."

"Ben iyiyim. Bebek iyi," diye mırıldanıyor ve beni bara doğru çekerek Ranger'a beni sarması gerektiğini söylüyor. Bana sırtarak bakıyor ve başını sallıyor. Orta parmağımı ona doğru kaldırıyorum ve Roxy'yi barın içinde takip ediyorum. Önümde sallanan kalçalarını izlememek için elimden geleni yapıyorum ama gözlerimi ondan alamıyorum.

Roxy beni Ranger'ın ofisine götürüyor. Gizli anahtarı alıyor ve ofise girmek için kodu giriyor, bu da Ranger'ın ona çok güvendiği anlamına geliyor. Pek çok kişiye bu bilgiyi vermez. Roxy hamile olmasaydı, hiçbir şey düşünmezdim. Ama kısa bir an için Ranger'ın baba olup olamayacağını merak ettim. Başımı sallayarak bu düşüncüyü çabucak iptal ediyorum. Ranger'ın Ruby için çok ileri gitmiş olması bir yana, Roxy'nin zaten ilişkisi olan biriyle uğraşacak biri olmadığını da biliyorum.

Raftan ilk yardım çantasını alıyor ve tüm malzemeleri çıkarıp elimi temizlemeye başlamasını izliyorum. Tüm dikkati bende olduğu için ona tekrar soruyorum, "Babası kim Roxy?"

Gözlerini kırpmadan bana bakıyor. İnatçı ve meydan okurcasına çenesini kaldırıyor. *Ne zaman bu kadar dik kafalı ve seksi bir güç haline geldi?*

Elimi aramızda tutuyor ve diğer elim dizine doğru kayıyor. Bacağını sıkarak soruyorum, "Neden bana söylemiyorsun? Onu öldürmeyeceğim. Söz veriyorum."

Dizinin üzerindeki elime bakıyor ve uzun süre öylece bakıyor. Onun bu yönünü nadiren görürüm. Her zaman gardını alır ve bir saniyeliğine bile olsa gardını düşürmesi duyulmamış bir şeydir. İçinde bulunduğu transı bozmak istemiyorum. Onu öpmek, masaya yatırmak ve bilmek istediğim her şeyi anlatmak için yalvarıncaya kadar onu becerme dürtüsü ödümü koparıyor. Onu sıkıca tutuyorum ve irkildiğinde onu serbest bırakıyorum. Elim hızla sarıyor. İkimiz de birbirimize tek kelime etmiyoruz ve o sessizlikte çok şey söylemiş gibi görünüyoruz.

Sonunda başını kaldırıp bana baktığında gözlerindeki arzuyu görüyorum. Yemin ederim yüzünde daha önce hiç böyle bir ifade görmemiştim. Elim sarmayı bitiriyor ve kolayca kucağıma düşmesine izin veriyor. İkimizin arasındaki bağın kopması, elini tekrar tutmak istememe neden oluyor. Ama yapmadım. Onun yerine, neredeyse yalvarırcasına tekrar soruyorum: "Anlat bana, Roxy."

Sinirli bir nefes veriyor. "Neden bilmek istiyorsun? Kafasına silah dayayıp benimle evlenmesini mi sağlayacaksın? Sırf hamileyim diye onunla evlenmeyeceğim."

Aklıma bir düşünce doluyor ve onu dışarı atamıyorum. Karnıma vuruyor ve iki kez düşünmeden önce seslendiriyorum. "Onu seviyorsun. Çocuğunun babası, onu seviyorsun."

Omuzlarını silkiyor. "Neden böyle söylüyorsun?"

Ellerim ona uzanmak ve onu kollarıma çekmek için kaşınıyor. "Çünkü seni tanıyorum. Sevmediğin birine -bu şekilde- kendini vermeyeceğini biliyorum."

İnkâr edecek gibi görünüyor ama gözlerinde parlayan gerçeği görebiliyorum.
"Evet, onu seviyorum."

Duygularımı yüzümden saklamak için elimden geleni yapıyorum ama kıskançlık karnımı yakıyor. *O başka birine aşık.*

Gözünden bir damla yaş süzüldüğünde uzanıp başparmağımın ucuyla dokunuyorum, silerek uzaklaştırıyorum ve iki elimle yüzünü kavıyorum.
"Onun da aynı şeyleri hissetmediğine inanamıyorum, Rox. Seni sevmemesi için deli olması gerekir. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Beni uzaklaştırmak için elini ön koluma koyuyor ama ben izin vermiyorum. Elini tuttum ve parmaklarımızı birleştirdim. Çok geç kalmıştım. Aklım başıma çok geç geldi. Ve şimdi onu kaybettim.

Ellerimize ve bana baktı. "Yanılıyorsun. Beni sevmiyor... o şekilde değil." Sonunda sesi çatlıyor ve ben karşı koyamıyorum. Kalçalarından tutup kendime doğru çektim ve kucağıma oturttum. Sanki benim için yaratılmış gibi uyuyor. Kollarımı onun etrafına doluyorum ve aletimin sertleşmesini düzgün kıkında hissetmemesi için elimden geleni yapıyorum. Bana tamamen kapılmamasını umarak ona tutunuyorum. Bir kadının ağlamasına dayanamıyorum ama sanırım Roxy'yi böyle üzgün görmek şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha kötü... ve çok şey yaşadım.

Başını çenemin altına sıkıştırıp göğsüme bastırıyorum. Saçlarına fısıldayarak, "Eğer bu doğruysa, seni gerçekten sevmiyorsa, o zaman aptalın teki ve sen zaten daha iyisini hak ediyorsun," diyorum.

Burnunu çekiyor ve ben ona daha sıkı sarılıyorum. Sanki ona yeterince sıkı sarılırsam her şeyi iyileştirebileceğimi düşünüyorum. Gecikmeli olarak bebeği hatırlıyorum ve ona sarılışımı gevşetiyorum, ama bunu yaptığımda kolları bana sıkıca sarılıyor. Ne kadar süre orada oturduğumuzu bilmiyorum, ama sonunda sakinleşir gibi olduğunda, aptalca bir şey yapmadan önce onu bırakmam gerektiğini biliyorum. Az önce bana başkasına aşık olduğunu söyledi ama ben hala onu istiyorum. Hâlâ bacaklarını ayırmak, üzerime çıkmasını ve sert sikime bastırıldığı iç sıcaklığını hissetmek istiyorum. Dostum, boku yediğimi biliyorum.

Onu benden uzaklaştırıp karşımdaki sandalyeye oturttuğumda hemen ayağa kalktım. Beni durdurup teşekkür etti, ben de ona teşekkür ettim.

Elimi sarıyor. Roxy'nin arkamdan gerçekten deliymişim gibi bakmasına izin vererek neredeyse koşarak oradan çıkıyorum.

ROXY

I oturup Gage'in az önce girdiği kapalı kapıya baktım. Bir an için onun da hissettiğini sandım. Yıllardır biriken cinsel gerilim sonunda onun da hissettiğini düşündüm. Ama hissetmedi. Beni kendisinden uzaklaştırmasından ve yüzüme bile bakmamasından anladım. Gözlerimdeki arzuyu ve aşkı okuyamadığının ummuştum ama belli ki okuyamamış. O kadar hızlı gitti ki, sadece bana göz kulak olmak istediği için tutkulu olduğunu biliyordum... hepsi bu. Beni her zaman kolladı ve ben de ona her zaman güvendim, bu yüzden şu anda bana neler olduğunu anlamadığını biliyorum. Birdenbire bir şeyler sakladığım biri haline gelmesi onun için zor olmalı. Açıkçası bu berbat bir durum. Cat ve Stella'ya yakındım ama Gage'le aramda hep bir bağ hissettim. Ona her şeyi anlattım. Neredeyse her şeyi. Ben özel bir insanım ama o her zaman konuşabildiğim ve güvendiğim biri oldu. O bana bokumu söyler, ben de ona aynısını yaparım. Bunun değiştiğini, bu hamileliğin ilişkimizi değiştirdiğini bilmek çok zor. Ama yine de başka türlü olmasını istemezdim. Elimi karnımın üzerinde gezdiriyorum ve kolayca okşuyorum. Henüz erkenciyim, bu yüzden herhangi bir çırpınma veya tekme hissetmiyorum, ama onu hala orada hissediyorum. İçimde Gage'in bir parçası olduğunu bilmek, beni iten ve bana devam etme gücü veren şey bu üzerinde.

Kalktım ve bara geri dönmeden önce ilk yardım çantasını kaldırdım. Zaten az personelimiz vardı ve dışarı çıktığımda Ranger dışarıda masaları bekliyor, Gage de ona yardım ediyordu. Gage'i bana bakarken yakaladığımda ona gülümseyerek iyi olduğumuzu gösteriyorum. Kendini iyi hissetmemesi onun suçu değil.

Benim ona karşı hissettiklerimi o da bana karşı hissediyor. Bana her zaman iyi davrandı ve ne hissederse hissetsin, onu bir arkadaş olarak kaybetmek istemiyorum.

Barın üstünden bir tepsi aldım ve siparişlere yardım etmek için masalara doğru yürümeye başladım. Gage önüme geçti. "Roxy, lütfen, bu gece yeterince zor geçti. Benim için sadece barın arkasında çalışabilir misin? Ranger ve ben hallederiz."

Ben cevap veremedim Saint yanıma gelip elimden tepsiyi alıyor. "Yardım edeceğim."

Başka zaman olsa onunla tartışır, kendi başımın çaresine bakabileceğimi söyledim ama bu kadar nazıkçe sormasına ve zor bir gece geçirmiş olmasına bakarak -yani adamı şimdiden iki kavgaya bulaştırdım ve saat daha erken kabul ediyorum. "Elbette. Barın arkasında yardım ederim." Uzaklaşmak için dönüyorum ve sonra ona geri dönüyorum. Durduğumda gözleri kıcımdan yüzüme kayıyor, yüzü kızarıyor. *Az önce onu kıcımlı izlerken mi yakaladım? Kesinlikle hayır.* "Bu gece. Bu gece barın arkasında kalacağım," diyorum ona. Her gece orada olacağımı düşünmesini istemiyorum. Bir kadın kontrolünü elinde tutmalı.

Barın arkasına geçer geçmez Cat kalçasıyla bana vuruyor. "İyi misin? Gage birini öldürmek istiyormuş gibi görünüyor."

Başımı sallıyorum, söylediklerinin doğru olduğunu düşünüyorum çünkü dışarıda bir adamı öldürmek üzereydi. Sonra işimde kayboluyorum, ses sisteminden bangır bangır klasik rock çalıyor, kahkahalar ve konuşan sesler kafamı dolduruyor. Odaklanmak için elimden geleni yapıyorum ama düşüncelerim sürekli Gage'e dönüyor.

Gage

Kendimi lanet bir hain gibi hissediyorum. Roxy her zaman onun iyiliğini düşündüğüm için bana güvendi. Her zaman ona göz kulak oldum. Kurtarılmaya ihtiyacı olduğunu düşünmeyebilir ama ben onu sayamayacağım kadar çok değersiz adamdan kurtardım. Ona baktıklarında gözlerindeki arzuyu görürdüm ve hemen önünü keserdim. Bana hep saygı duymuş gibi hissediyorum.

Ama Şimdi, onu Ranger'ın masasına g t rd ğ m  hayal ettiğimde, sanki bunu kapatamıyorum. Ona yiyip bitirmem gereken biriymiş gibi bakamıyorum. Arkadan çıkıp bana gülümsediğinde, bu bana yüzlerce kez verdiğ  gülümsemenin aynısıydı. Bana her zaman güzel göründü ama eskiden gülümsemesi tatlı, masum gelirdi.

Şimdi bana gülümsediğinde, sanki silahın tetiğini çekmiŐ ve bana gelip onu almamı söylüyormuŐ gibi hissediyorum. Bir gülümseme bana bunu nasıl yapabilir? Kafamı tüm bu g nahk r düŐüncelerle doldurabilir?

Onu düŐündükçe sikim o kadar sertleşiyor ki, doğru y r yemediğimi biliyorum. Siparişleri almam ve garsonlara yardım etmem gerekirken, bacaklarımın arasındaki kasıklarımınla zar zor yürüyebiliyorum. En son ne zaman sadece bir kadına bakarak sertleŐtiğimi hatırlamıyorum ve şimdi Roxy'ye her baktığımda, onu düşünmek bile beni sertleŐtiriyor.

Bara doğru yürüyorum ve sipariŐ veriyorum. "İki tane hafif bira."

Roxy gülüyor ve yumuşak melodi beni daha da etkiliyor. "Neye gülüyorsun?"

Cevap vermeyecekmiŐ gibi görünüyor ama sonunda ne olacaksa olsun dercesine omuzlarını silkiyor. "DüŐünüyordum da, eğer burası farklı bir bar olsaydı, erkeklerden çok kadınların olduğ  bir bar, bahse girerim şu anda bahŐiŐlerden çok iyi para kazanırdın."

Biraları tepsime koyuyor ve ben de soru sorarcasına ona bakıyorum.

Gözlerini deviriyor ve omuzlarını silkiyor. "İyi göründüğünü biliyorsun, Gage."

Bunu söylerken yüzü ısınıyor. Tepsiyi aldım ve uzaklaŐmaya başladım. Benimle flört m  ediyordu? Dönüp ona bakıyorum ve onu kıçımaya bakarken yakalıyorum. Gözlerini benimkilere kaldırdığında bana göz kırıyor. şok olmuş bir halde Saint'i ezdim ve ikimiz de bira içinde yere düŐtük. Tekrar Roxy'ye baktığımda, o ve Cat bize gülüyorlardı. *Kahretsin, bu gece hiç bitmeyecek mi?*

ROXY

A Bir haftadır Gage'in her gece bara gelip içtiğini görmek beni endişelendiriyor. Sarhoş olduğu söylenemez ama normalde içtiğinden daha fazla içtiği kesin. Ama sorun sadece içki içmek değil. Beni rahatsız eden şey, bana çok az şey söylemiş olması.

Onu bana bakarken yakaladım ve bunu yaptığında bana sırtını dönüyor. Benimle neredeyse hiç konuşmuyor ve konuştuğunda da genellikle çok basit bir şey söyleyip yanımdan uzaklaşıyor. Bu konuda ne düşüneceğimi bilemiyorum. Onu tanıdığım üç yıl boyunca bana hiç bu şekilde davranmamıştı. Kısa boylu ve hatta bazen başkalarına karşı hıyar olabilir ama bana karşı her zaman nazikti. Cat bile bana aramızda neler olduğunu soruyor. Ona hiçbir şey söylemiyorum ama bunun tek nedeni onu neyin rahatsız ettiğine dair en ufak bir fikrim olmaması.

Barın arkasından oturduğu yere doğru yürüyorum. En sevdiği kabine park etmişti ve çoktan bir iki kadeh içtiğini söyleyebilirim. Ona katılmamın sorun olup olmadığını bile beklemeden karşısına oturuyorum. Bunu geçmişte de yapardım ve arkadaşlığımızın şimdi aynı şeyi yapamayacağım kadar değiştiğini düşünmeyi reddediyorum. Kendini koltuğa yeniden yerleştiriyor ve rahatsız olduğunu anlayabiliyorum. "Benimle derdin ne, Gage?"

Bakışları temkinli ve omzumun üzerinden bakıyor. Yüzüme bile bakmıyor. "Hiçbir şey," diye mırıldanıyor.

Yüzümdeki acıyı gizlemeye çalışıyorum. Dikkatini çekmek için parmak eklemlerimi önündeki masaya vuruyorum. "Yalan söylüyorsun. Şimdiye kadar bunun olacağını hiç düşünmezdim. Bana karşı hep dürüst oldun.

şimdiye kadar." Duygularımı sesimden uzak tutmaya çalışıyorum ama bu imkânsız. Gage benim için çok şey ifade ediyor ve onu kaybedebileceğim düşüncesi beni neredeyse yok ediyor. Ona bebekten bahsetmeliyim. Ama yapamam. Bu şekilde olmaz.

Sonunda bana baktı. "Eğer sorduğun buysa, sana kızgın değilim. Gerçi kızmalıyım. Buraya gelirken bana bir içki getiremedin mi?"

Gage bana karşı asla kaba davranmaz -bazen başkalarına karşı, ama bana karşı asla. Bunu bilerek yaptığını biliyorum.

Kalkıp gitmek istiyorum ama arkadaşlığımızın benim için ne kadar önemli olduğunu düşününce yerimde kalıyorum. "Hamile olduğum için mi? Aş artık bunu, çünkü bu bebeği doğuracağım. Onu istiyorum ve bana bir pislik gibi davranman bunu değiştirmeyecek."

Kaşları çatıldı ve yanıldığımı anladım. Kızdığı şey bu değildi. Bütün hafta bunu anlamaya çalıştım ve bulabildiğim tek şey buydu. Hamile olduğum için üzgün olduğumu sanıyordum ama şimdi sorununun ne olduğunu bilmiyorum.

Masadan kalktım ve ona doğru eğildim. Amacım ona ciddi olduğumu ve geri adım atmayacağımı göstermekti. Arkadaşlığımız benim için çok önemli. "Neyin var senin?"

Gage'in bakışları aşağıya iniyor ve ben bunu hissedebiliyorum, boynumdan aşağıya ve göğüs dekolteme doğru kayan ağır bir baskı gibi. Yanıldığımdan, belki de bakışını yanlış anladığımdan eminim ama göğüslerime bakmaya devam edince tüm inancımı kaybedip doğruluyorum. "Sana o içkiyi getireyim." Uzaklaşmadan önce ona söyledim.

Kalbim ikiye bölünmüş gibi hissederek bara doğru geri çekiliyorum. Kupayı çıkarır çıkarmaz Gage elini koluma atıyor ve beni Ranger'ın ofisine doğru çekiyor. Kapıyı açıyor ve bizi içeri kapatıyor. Ağızım bir karış açık, ileri geri adım atarken onu izliyorum. Bardaki konuşmamızdan uzaklaşmama ve şimdi kapalı bir ofiste onunla birlikte durmama kadar geçen zamanı yakalamaya çalışıyorum. Onun nesi olduğunu anlamaya çalışıyorum.

Bana doğru geliyor ve kapalı kapıya dayanana kadar beni geriye doğru yürütüyor. "Benim sorunumun ne olduğunu bilmek ister misin?"

Elleri başımın iki yanında ve ona bakabilmem için başımı arkaya eğmiş durumda. Göğsü kabarıyor, sanki koşuyormuş gibi. Burun delikleri açılmış ve çenesindeki keneyi görebiliyorum. Zar zor ayakta duran bir adam gibi görünüyor ve eğer bir şey söylersem bu onu uçurumun kenarına getirebilir. Bu yüzden ona bakıp bekliyorum. Onu hiç böyle görmemiştim. Biraz korkutucu ama çok da ateşli.

Sesi neredeyse hırıltılıydı. "Her gece gelip seni görüyorum ve değiştiğini biliyorum."

Sözünü kesmeye başladım. Hâlâ aynı kişi olduğumu bilmesini istiyorum ama sözümü kesiyor ve beni daha da yakınına çekiyor. Vücudu benimkine bastırıyor ve meme uçlarımın temasla sertleştiğini hissedebiliyorum. İniltimi bastırmak için dudağımı ısırıyorum.

Eli boynuma dolanıyor ve gözlerimi ona dikmeye zorluyor. Üzerimde kurduğu hakimiyet başka biri olsa korkutucu olurdu. Onunlayken heyecan verici ve kafamı şu anda düşünemeyeceğim kadar çok düşünceyle dolduruyor.

Başparmağının ucunu boynumdaki baskı noktasına sürüyor. Nabzımın çılgınca attığını hissedebildiğini biliyorum. "Artık o hırçın, korkusuz kız değilsin. Sen bir kadınsın ve ben sana öyle davranmak istiyorum."

Başımı sallamaya başlıyorum ama beni daha sıkı tutuyor, vücudunu benimkine doğru itiyor. Sert kapı sırtıma dayanıyor ve vücudu ön tarafıma bastırıyor. O zaman onu hissedebiliyorum. Arzusu karnıma bastırıyor ve ben onu itiyorum, onun bu hissini seviyorum. Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum. Her an fikrini değiştirebilir ve beni itebilir ama utanmadan ona tutunuyorum, sunmaya istekli olduğu her şeyi alıyorum. Tek istediğim, tek düşündüğüm yeniden onun kollarında olmak.

Eğildiğinde sıcak nefesi boynumdaki derinin üzerinde geziniyor, heyecan ve arzuyla ürperiyorum. "Sorun şu ki, kadın olduğunuzu fark ettiğimde, size bir kadın gibi bakmaktan kendimi alamıyorum."

GAGE

"T "Buraya son geldiğimizde seni Ranger'ın masasında hiç sikilmediğin kadar sikmek istedim." O bombayı atıyorum ve geri çekilmesini, kolu çevirip koridora kaçmasını bekliyorum.

Dudaklarını yalıyor ve bende onların tadına bakma isteği uyandırıyor.

Belki de yeterince ileri gitmedim. Şimdiye kadar kaçmış olmalıydı. Kendimi şımartıyorum, ince gömleğinin üzerinden göğüslerini avuçluyorum. Kumaşın arasından sivri meme ucunu hissedebiliyorum ve bu beni çıldırtıyor. Geri çekilmek yerine göğsünü elime doğru itiyor, sanki benim ona dokunmak istediğim kadar o da benim dokunmamı istiyor.

Geri çekilmeyince, bacağımla onunkilerin arasına sığacak şekilde hareket ettiriyorum. Onları sıkmak yerine, daha geniş açıyor.

"Bütün hafta buraya geldim ve seni becermek istediğim tüm yolları düşündüm ve hayal ettim, Roxy." Nefesinin kesildiğini duyabiliyorum. Belki de kaçamayacak kadar korkmuştur.

Saçlarını geriye doğru çekiyorum, sonra eğilip gözlerinin içine bakıyorum. Ona söylediklerimden şüphe duymasını istemiyorum. "Roxy, eğer beni istemiyorsan, şimdi gitme zamanı. Anlayışla karşılarım."

Yine de gitmek için bir hamle yapmıyor. Gözleri kocaman ve şaşkın ama içindeki arzuyu görebiliyorum. Bunu istiyor. Soluk soluğa nefes alışından, kalçalarını bana doğru sallayışından

Bacağımı ve göğüs uçlarının elimi kesiş şeklini görünce bunu istediğini anlıyorum.

Başını iki yana sallıyor ve ben de onu bırakmaya başlıyorum. Onu bıraktığımı hissettiğinde bana tutunuyor, bacakları bacaklarımı sıkıyor, elleri tişörtümün kumaşına sarılıyor. "Hayır. Bunu istiyorum, Gage. Bunu seninle istiyorum."

Kelimeler ağızından zar zor çıkıyor ve dudaklarını dudaklarımla yakalıyorum. Bir kez tadına baktım mı gidiciyim. Çok tanıdık geliyor, sanki bunu daha önce yapmışız gibi, ama yapmadığımızı biliyorum. Tek düşünemediğim, evin böyle bir his olduğu. Sonsuza kadar onunla kalabilirim, tam burada böyle.

Öpücük her şey demek ve ancak ne yaptığımı düşünmeye başladığımda ondan uzaklaşıyorum. Çekmeye çalışıyorum ama o bana sımsıkı tutunuyor. "Bu şekilde olmaz, Rox. Seni Ranger'ın ofisinin kapısına götürmek istemiyorum. Bundan daha fazlasını hak ediyorsun."

Kendimi onun kollarından kurtarmaya çalışıyorum ama o daha sıkı sarılıyor. "Hayır. Bu kararı sen veremezsin, Gage. Seni istiyorum, tam burada, hemen şimdi. Buradan çıkmanın tek yolu fikrini değiştirmiş olman ve beni istememen."

"Seni istemiyor muyum? Tatlım, şu anda senin için o kadar çok çivi çakabilirim ki. Seni istiyorum. Seni hiç düşünmediğim kadar çok istiyorum," diyorum ona, ellerimi kollarında aşağı yukarı gezdirerek, ona sürtünme ve onu ne kadar çok istediğimi gösterme dürtüsüyle savaşıarak.

Bana gülümsüyor, artık ne kadar büyüdüğünü gösteren o gülümsemelerden biriyle. Kıyafetlerini hızlıca çıkarıyor, her şeyi çekiştiriyor, bir ayağının üzerinde zıplıyor, sonra diğerini. Sonunda işi bittiğinde, çıplak, önümde dururken bana gülümsüyor. "Tamam, eğer beni istiyorsan, kanıtla."

Bana meydan okuyor, yani alingan kadın hala orada, ama onda bir kırılganlık hissedebiliyorum. Bakışlarım vücudunda geziniyor. Onu birçok kez dekolte tişörtler, kısa şortlar içinde görmüştüm ama hayal ettiğim hiçbir şey onun hakkını vermemişti. Nefes kesici. İri göğüsleri bir avuç dolusu. Kalçaları ve beli kıvrımlı ve bana olan arzusunun kokusunu şimdiden alabiliyorum. Onu ne kadar çok istediğimi ona kanıtlamakta sorun yaşamayacağımı biliyorum.

Ona dokunmak için uzandım ama elimi tutarak beni durdurdu. "Seni çıplak istiyorum, Gage. Ben de seni görmek istiyorum."

Gömleğimi çıkarırken ona sırtıyım. Ellerimden düşer düşmez üzerime atladı. Elleri karnımda, göğsümde ve omuzlarımda geziniyor.

Bir elimle göğsünü avuçlarken diğer elimi bacaklarının arasına kaydırıyorum. Zaten sertleşmişim ve ona sahip olmalıydım. Ona sahip olmalıyım. Benim için çoktan ıslanmıştı, şişmiş yarığında parmaklarımı geçirirken parmaklarımı ıslatıyordu. Onu öpüyorum, parmaklarımı derinlemesine içine sokarken ağzımı onunkine bastırıyorum. Duyularım aşırı yüklenmiş durumda ve ona yeterince yaklaşamıyorum. Tırnakları omuzlarımı tırmalıyor ama umurumda değil. Başlığının altındaki sinir demetini okşuyorum ve neredeyse anında kalçalarını iterek elime biniyor. Boşaldığında gözleri fal taşı gibi açılmış, sanki hiçbir şeyi kaçırmak istemiyormuş gibi bana bakıyor.

Zirveden zar zor iniyor ve pantolonumun düğmesine asılmaya başlıyor. Çözmesine yardım ediyorum ve kalçalarımıdan aşağı indiriyorum. Onu kollarımın arasına almadan önce pantolonunu tamamen çıkarmaya bile vakit bulamadan göbeğine doğru ilerliyorum. Islak merkezine geldiğimde kendimi sabit tutarak duruyorum. Sıcaklığı ve gerginliği beni içine çekiyor ama umurumda değil. Bu çok önemli. "Bebek," diye homurdanıyorum ona.

Bana meydan okurcasına bakıyor ve hemen anlıyorum ki ona babasının kim olduğunu sorduğumu sanıyor. Ellerim onu sıkıca kavırıyor, başka biriyle birlikte olduğu düşüncesinden nefret ediyorum. Başımı sallayarak ona soruyorum, "Bu iyi mi? Bebeğe zarar verir mi?"

Yüzü yumuşuyor ve eli ensemin etrafında kıvrılıyor. "Hayır, iyi olacak."

Kelimeler ağzından zar zor çıkıyor ve ben onun içine dalıyorum. Çok sıcaktı ve karnı bana kenetlenmişti. Vücudu son orgazmından dolayı titriyor ve şimdiden tükendiğini biliyorum. Ama onun da benimle gelmesini istiyorum; her yanımda boşalmasını hissetmek istiyorum.

Onu duvara yaslıyorum ve yavaş, derin itişlerle içine giriyorum. Çıkardığı sesler bana çoktan yaklaştığını söylüyor. Gözleri kapandığında duruyorum. "Bana bak, Rox. Gözlerini üzerimde istiyorum bebeğim."

Sevgi sözcükleriyle gözlerini açıyor ve gözlerimin içine derin derin bakıyor. Yemin ederim aklımın bir köşesinde bir şey var, sanki buraya daha önce gelmişim gibi.

ROXY

F Bir an hatırladığını sandım. Bana haftalar önce o gece seslendiği isimle seslendi. Bu bakış kadar hızlı yüzünde belirdi, kayboldu ve yerini ateşli bir arzu aldı. Gözlerim onun üzerindeyken, kalçalarını tekrar hareket ettirmeye başladı ve sırtım duvara dönük olsa bile, kalçalarımı hareket ettirmeye devam ettim, itişini itişiyile karşıladım.

Her şeyi içime almaya çalışıyorum. Şakaklarındaki griyi. Kendini tutmaya çalışırken kahverengi gözlerinin daha da koyulaşması ve sıkılaşması. Ellerimin altında esneyen kaslarını hissediyorum. Ağzından çıkan gırtlaktan inilti ve yanağıma düşen sıcak nefes. Tüm bunları hatırlamak istiyorum çünkü yarının ne getireceğini bilmiyorum.

Beni geriye doğru iterken alnında ter var ve g noktama sürtünüyor. Tekrar boşalmaya başlıyorum ve vücudum sıkılaşıp onun seksine yapıştığı anda hızlanıyor ve çok geçmeden içime boşalıyor.

Beni kendine doğru çekiyor, bana tutunuyor ve geriye doğru sandalyeye doğru yürüyor. Oturduğunda, ben ona sarıldığımda hâlâ içimdeydi. İkimiz de zor nefes alıyoruz, ama şimdiden beni iteceğinden endişeleniyorum.

İlk konuşan ben oluyorum. "Gage, şu anda senden gelen her şeyle başa çıkabilirim ama lütfen bana bunun bir hata olduğunu söyleme."

Şaşkınlıkla başını sallıyor. "Hata mı? Bu bir hata değildi. Bu uzun zamandır beklenen bir şeydi ama sana söz veriyorum benim için pişmanlık yok."

Kollarımda tüylerim diken diken oldu, şu anda çok mutluyum. "Ben de öyle. Yani benim için de pişmanlık yok."

Eliyle karnımdaki şişliği kapatıyor. Sıcak ve tenime karşı iyi hissettiriyor. Onun yanında kendimi korunmuş hissediyorum. Beni usulca okşuyor. "Ama baba hakkında konuşmamız gerek."

Gerilmeye başlıyorum ama o başını sallıyor. "Bunların hiçbiri değil. Sana babanın kim olduğunu sormuyorum; doğru zaman geldiğinde bana söyleyeceğini biliyorum. Ama bilmeni isterim ki onunla her ne yaşadıysan, bitti. Ben paylaşmam ve seni de kesinlikle paylaşmayacağım. Artık benimsin."

Neredeyse ona söyleyecektim. Ona babası olduğunu söylemek istiyorum ama bilemiyorum. Bunun nereye gideceğini görmem gerek. *Sadece birkaç gün daha*, kendime söz veriyorum. Ona başımı sallıyorum. "Yani bu senin de benim olduğun anlamına mı geliyor? Senin için başka kadın yok mu?"

Dudaklarını nazikçe dudaklarıma değdiriyor ve geri çekiyor. "Üç yıl önce Ride or Die barına girdiğinden beri başka bir kadına bakmadım bile. Yani hayır Roxy, benim için başka kadın yok. Sadece sen varsın."

Ona söylemek istediğim o kadar çok şey var ki ama söylemiyorum. Başımı onunkine yaslıyorum. "İşe dönmem gerek. Yakında açılış yapacağız."

Sonunda beni bırakmadan önce boynuma sokuluyor ve beni biraz daha öpüyor. İkimiz de giyinip kuşandıktan sonra el ele barın önüne doğru yürüyoruz. Kabinine dönmeden önce beni öpüyor. "Bana ihtiyacın olursa hemen şurada olacağım."

Normalde onunla tartışır, kendi başımın çaresine bakabileceğimi söylerdim ama bu gece değil. Hayır, ben çalışırken onun orada oturması fikri hoşuma gidiyor. Yakınımda olmasını seviyorum.

Bütün gece gülümsemeden duramadım. Cat bana bilmiş bilmiş bakıyor, sanki Gage'le Ranger'ın ofisinde ne yaptığımızı biliyormuş gibi.

Bu yüzden beni kenara çektiğinde şaşırmadım. "Detaylar? Detaylara ihtiyacım var."

Çok heyecanlıydı, sanki kendini zor tutuyordu. Hamile olduğumu ve bebeklerimizi birkaç ay arayla doğuracağımızı öğrendiğinde heyecanlanmıştı ama şimdi bambaşka bir heyecan duyuyor. O sadece benim için mutlu.

Onun gibi bir arkadaşım olduğunu bildiğim için gözyaşlarıma hâkim olamıyorum. Gage konusunda sakın kalmaya çalışıyorum. Ne dediğini biliyorum ama belki de o anın sıcaklığıyla böyle bir şey yapmıştır. Ona omuz silkiyorum ve umursamıyormuş gibi davranmaya çalışıyorum, oysa gerçekte her zamankinden daha çok umursuyorum. "Muhtemelen tek seferlik bir anlaşmaydı."

Homurdanıyor ve ikimiz de gülmeye başlıyoruz. Kendisini izleyen biri olup olmadığını anlamak için barın etrafına bakınıyor ve Gage'e göz atıyor. Gözleri büyüyor ve barın karşısındaki adama başını sallıyor. "Bunu biliyor mu? Çünkü seni izleyişine bakılırsa, bundan daha fazlası olacağından eminim."

Bakışlarını takip ediyorum ve Gage'in bana baktığını görüyorum. Bana bakma şekli, sıcak bakışları neredeyse içimde bir delik açabilir. Vücudum ısınıyor ve hızla ondan uzaklaşıyorum, Cat ise öylece durup bana gülüyor.

Gece bitmeden kendimi yine yerde, masalarda çalışırken buluyorum. Gage'e bakıyorum, bana kızmasını bekliyorum ama kızmıyor.

Saat ilerledikçe, bar daha da çılgınlaşıyor ve gürültülü bir hal alıyor. Muhtemelen benim yaşlarımda, büyük olasılıkla şehirdeki üniversiteye giden gençlerin masasına gidiyorum. Onlara ne getirebileceğimi sordum. Biri elleşmeye ve flört etmeye başlayınca savunmam yükseliyor. *Yine mi?*

Gage'in başka bir kavgaya karışacağından endişelenerek neredeyse arkamı dönecektim ama iş o noktaya gelmedi. Genç adam başımın üzerinden bakıyor, irkiliyor ve yerine oturuyor. "Bir bira alacağım hanımefendi. Sizde ne varsa o olsun."

Öncelikle, hanımefendi mi? Gerçekten, az önce hanımefendi mi dedim? Tam ona hesap soracaktım ki sırtımda bir sıcaklık hissettim ve sonunda ne olduğunu anladım. Döndüm ve hemen başımı kaldırıp Gage'e baktım. Tam karşımda duruyor ve yüzündeki hırçın ifade bana baktığında yumuşuyor. Elleri kollarıma gidiyor, aşağı yukarı ovuşturuyor. Aramızda boş bir tepsi var. "İyi misin?"

Başımı sallıyorum. "Evet, iyiyim."

Etrafında dolaşıp siparişleri almaya gidiyorum. Gage'in bölgeci bir hava yaymasından ne kadar hoşlandığıma kendim de şaşıyorum.

Biraları bıraktıktan ve adamlar bana tamamen saygılı davrandıktan sonra, Gage'e bir bira götürüyorum. "Al bakalım. Bunu hak ettiğini düşünüyorum."

Elini kaldırdı. "Hayır, bana yok."

Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oldu. "İçmiyor musun?"

Elimi tutup beni kendisine doğru çekiyor. "Hayır, içmiyorum. Çünkü bu gece benimle eve geleceğini umuyorum. Ve eğer benimle gelersen, özel bir kargom olacak. Bu gece bana içki yok."

Şok olmuş bir şekilde başımı salladım.

Sonra güldü. "Yani bu bir evet mi? Benimle eve geliyor musun?"

Fikrimi değiştirmeden önce ona "Evet," diyorum. Ona gerçekten söylemeliyim. Söylemem gerektiğini biliyorum. Bu gece. Bu gece ona söyleyeceğim.

ROXY

H Bisikletini Heartlands Garajı'na bıraktı ve oradaki arabalardan birini ödünç aldı. Birkaç kıyafet almak için daireme uğradıktan sonra beni evine götürüyor. Bir kıyafet aldım ve banyo malzemelerimi almak için banyoya g i t t i ğ i m d e , dolabımın yarısını bir bavula boşalttı. I Ona sorgulayan gözlerle baktım ama tek söylediği "Bir süre kalırsan diye" oldu.

Gecenin geri kalanında bu sözleri düşünüyorum. Her şey çok çabuk oluyormuş gibi geliyor, ama gerçek şu ki, son üç yıl buna yol açıyordu.

Eşyalarımı yerleştirmeme yardım ediyor, çekmecelerinde ve dolabında yer açıyor. Ona sormam ya da en azından bu konuda konuşmam gerektiğini biliyorum ama korkuyorum. Eğer bunu bebek yüzünden yapıyorsa, ayrılmak zorunda kalacağımı biliyorum. Her zaman beni korumaya yönelik bir eğilimi vardı. Bu da o yüzden mi?

"Bitkin görünüyorsun. Banyo yapmaya ne dersin? Sandviç hazırlayayım, sonra da yatarız," diyor beni banyoya çekerken.

Küvetin düğmesini çeviriyor, eliyle suyu test ediyor. "Banyo yapabilirim. Ve açım ama yemek için değil" diyorum ona dürüstçe.

Bana gülümsediğinde onun da aynı şekilde hissettiğini anlıyorum ama kollarını bana doladığında sadece başımın üstünü öpüyor. "Yorgunsun. Dinlen ve yemek ye. Sonra nasıl hissettiğine bakarız."

Şimdiden, daha öncesini unutup bana yeniden sorumluluğuymuşum gibi davranmaya başlamasından korkuyorum. Bana kendi sorumluluğundaymışım gibi bakmasını istemiyorum.

bakması ve ilgilenmesi gereken biri. Bana arzu ettiği biri olarak bakmasını istiyorum. Kıyafetlerimi çıkardım ve gidip yemek yapmayı planlamış olmasına rağmen, onun yerine kapıda durup beni izledi.

İnsanların önünde çıplak olmaya alışık değilim ama bana gönderdiği şehvet dolu bakış bana güven veriyor. Sırtımı eğerek kollarımı başımın üzerine uzatıyorum. Gülümsüyorum ama o fark etmiyor; yüzüme bakmıyor. Bir parmağımı suya sokuyorum ve sıcaklıktan inliyorum. Suya giriyorum, sabunlu suyu bulandırıyorum ama umursamıyorum. Oturuyorum, göğsümden sabun damlıyor ve o dudaklarını yalıyor.

Lif kabağını alıp ona uzattım. "Gitmeden önce sırtımı temizleyebilir misin?"

Bana doğru yürüyor, yolda kıyafetlerini çıkarıyor. Ayağa kalkıyorum, arkama geçmesine izin veriyorum, bacakları benimkileri sarıyor. Oturduğunda beni geriye doğru çekiyor, sırtımı göğsüne yaslıyor. Ellerimden lif kabağını alıyor ve vücudumun her yerinde gezdiriyor. O kadar heyecanlıyım ki, onun bakımları karşısında inliyor ve sızlanıyorum. Vücudum elektrik yüklenmiş gibi hissediyor, çünkü dokunduğu her yeri ayak parmaklarıma kadar hissediyorum.

Lif kabağını bırakıyor, ellerini vücudumdan aşağı kaydırıyor, bacaklarımı ayırıyor ve yavaşça göbeğimdeki sert yumruyu çalıştırıyor. Beni sınıra getiriyor ve tekrar geri getiriyor. Tekrar tekrar, ta ki ben ona tamamlanması için yalvarana kadar. Daha fazla dayanamadığımda, sonunda bana veriyor, boşalmama izin veriyor ve elinin etrafında sarsılıyorum.

Doymuş bir şekilde ona yaslanıyorum. Ne kadar süre orada yattığımızı bilmiyorum. Su soğumaya başlıyor, ama o birazını bırakıyor ve tekrar sıcak suyu akıtmaya başlıyor. Sanki ikimiz de hareket etmek istemiyoruz; bu şekilde tamamen mutluyuz.

"Uyanık mısınız?" diye soruyor bana.

"Evet," diyorum boğuk bir sesle. Eli karnımı okşuyor ve bana her türlü tuhaf şeyi yapıyor.

"Heyecanlı mısınız?" Eliyle henüz görünmeyen hamile karnımı işaret ediyor.

Ona doğruyu söylüyorum, "Evet. Heyecanlıyım. Anne olmak istiyorum."

Diğer eli suyun içinde sallanan göğüs ucumu tembelce okşuyor. "Harika bir anne olacaksın."

Bu benim de endişelendiğim bir şey. Bu bebeği doğurmak istediğimi biliyorum. Buna hiç şüphe yok, ama daha önce bana bağlı başka biri olmamıştı. Ya her şeyi berbat edersem? "Bunu bilemezsin."

Bir tarafa doğru eğilip başımı ona doğru çeviriyor. "Olacağını biliyorum. Kulüpteki herkese nasıl göz kulak olduğuna bir bak. Hepimiz için bir anne ayı gibisin. İyi bir anne olacağını biliyorum, Rox."

Sözleri beni neredeyse ağlatacaktı. Yaşadığım bir endişeyi aldı ve sadece birkaç kelimeyle tamamen dzelitti. "Peki ya sen?" Ona soruyorum.

"Peki ya ben?"

Yüzümü okumasını istemediğim için arkamı dönüyorum. "Hiç baba olmak istedin mi?"

Elleri bana karşı sıkılaşıyor. "Evet." Sesi derin ve boğuk. Boğazını temizliyor. "Evet, baba olmak istiyorum."

Yap, hemen yap, ona baba olduğunu söyle, diyorum kendi kendime. Ama bunu ona yüksek sesle söyleyecek cesaretim yok. Arkama yaslanıp kollarını kendime doluyorum. "Sen harika bir baba olursun."

Buna hiçbir şey söylemiyor. Uzun bir süre öylece oturduk, sonunda ben ona sarılıp uyuyakalana kadar. Hatırladığım bir sonraki şey beni uyandırdığı ve benimle ilgilendiği. Beni kuruluyor, tişrtlerinden birini başıma geçiriyor ve beni yatağa yatırıyor. Sandvileri bana getiriyor ve yatağa uzanarak piknik yapıyoruz. Bana karşı çok tatlı. Bu sert motorcuyu onu tanıdığımdan beri seviyorum. Ve bana gösterdiği bu yumuşak taraf beni daha da derine çekiyor.

Uykuya daldığımda, onun kollarına sarılıyorum. Beni kendine o kadar yaklaştırıyor ki, neredeyse tamamen onun üstünde yatıyorum. "Ben çok büyüğüm, seni boğacağım."

Elleri sırtımdan aŖađı kayıyor, çıplak kıcıımı avuçlarken gömleğimi yukarı çekiyor. Beni kendisine doğru tutuyor. "Hayır. Seni yakınımda istiyorum. Seni böyle istiyorum."

Başımı göğsüne yaslayıp öylece uykuya dalıyorum.

GAGE

Roxy şu anda dört buçuk aylık ve göğüslerinin hassaslaşmasına bayılıyorum ve dokunuşum için acıdıklarını söylüyor. O azgın. ve onu kaç kez doğurmuş olursam olayım, bir tur daha istiyor. Her geçen gün Roxy'nin benim olduğunu daha çok hissediyorum ama iimi kemiren bir şey var. *Neden bana babasının kim olduğunu söylemiyor? Kulpten biri olduğu için mi?*

Gözümü dört açtım ama artık yanına yaklaşan kimse yok. Belki de hep gölgelerde olduğum, onu izlediğim ve koruduğum içindir. Biri ortaya çıkarsa ne yaparım diye sık sık düşündüm ama umursamamaya başladım. Bebeğin tekmelerini hissettim. Onu tüm doktor randevularına götürdüm. Onu evime taşıdım ve şimdiden boş yatak odalarından birini ocuk odasına dönüştürmek için planlar yapıyorum. Gelişi için hazırlanmasına yardım ettim. Doğru, küçük bir kızı olacak.

Roxy'nin küçük bir kızı olacağını düşünmek bile nabzımı hızlandırıyor. İlk erkek arkadaşını nasıl idare edeceğime ve ona kendini nasıl savunacağını nasıl gstereceğime dair planlarım var bile. Roxy ve bu bebek benim. Tüm bunlarla ilgilenmeliyim ki o salak her kimse ortaya çıkıp benim olanı alacağını düşünmesin.

şehirde başka bir miting var ve Roxy'yi hafta sonu izin almaya ikna ettim. Ranger'ın geçici barmenler ve garsonlar tuttuğundan emin oldm çünkü tüm bunları tekrar yaşamamın imkanı yoktu. Rallinin ortasındayız ve her yerde insanlar var. Muhtemelen onunla konuşmak için en kötü yer burası ama umurumda değil. Daha fazla bekleyemem.

Onu kenara, çadırlardan birinin arkasına çekiyorum. Bir elim yüzünün her iki yanında, önce onu öpüyorum, benim için ne anlama geldiğini hissetmesini istiyorum. Öpücükten ayrıldığımda ona dürüstçe şunu söylüyorum: "Bebekten ya da senden sorumlu olmak için hiçbir erkeğin öne çıkmasına izin vermeyeceğim. Senin erkeğin olmak istiyorum." Yuvarlak karnını avuçluyorum. "Onun babası olmak istiyorum."

Gözlerinde yaşlar var, ki bu genellikle beni parçalar. Ancak, doğum tarihi yaklaştıkça, son zamanlarda daha çok ağlıyor. Bana bunun sadece hormonlardan kaynaklandığına dair söz veriyor ve mutlu olduğuna dair yemin ediyor ama yine de onu ağlarken görmekten nefret ediyorum. Kollarını boynuma doluyor ve dudaklarıyla buluşmam için beni aşağı çekiyor. Ayrıldığımızda ikimiz de nefessiz kalmıştık.

"Gerçekten benimle olmak istiyor musun?"

"Her şeyden çok." Bunu sorması gerektiğine inanamıyorum.

Sonra elimi çekti. Kalabalığın içinde yürüyoruz ve bisikletimin yanında durana kadar durmuyor. Onu buraya bisikletle getirmek istemedim ama bana yalvardı. Sonunda pes ettim, ama ancak bugünden sonra bebek doğana kadar motosiklete binmeyeceğine söz verdikten sonra.

"Beni bir yere götürecek misin? Sana bir şey söylemem gerek." Sözleri ciddi görünüyor ama içinde bir mutluluk var, bu yüzden endişelenmiyorum.

Bisiklete oturuyorum ve elini tutarak arkamdan binmesine yardım ediyorum. "Nereye gitmek istiyorsun?"

"Hollow Oak Hill," diyor, son birkaç aydır birçok kez gittiğimiz bir yerin adını söyleyerek. Orada çok zaman geçirdik, genellikle kumsalda oturup Hollow Gölü'nün kristal mavisi sularına baktık.

Bana tutunurken ona başımı sallıyorum. Sırtıma yasladığı karnının şişliğini hissetmek beni sakinleştiriyor. Ona yalan söylemiyordum. Bu bebeği zaten benim olarak görüyorum ve bana ne derse desin ya da babası kim olursa olsun, ondan da bebekten de vazgeçmeyeceğim.

GAGE, açıklığın zemini boyunca büyüyen yumuşak, yemyeşil yosunlarla kaplı arka ormanlık تنها bir yere geldiğimizde bisikleti park ediyor. Elimi tutup bisikletten inmeme yardım ediyor. Ona bugünün bir süre için son sürüşüm olacağına dair söz verdim ve bundan memnunum. Büyüdükçe manevra yapmak zorlaşıyor ve düşüp bebeği incitmek istemiyorum.

El ele gölün kumlu kısmına doğru yürüyoruz. Yerimize geldiğimizde bana yardım ediyor ve sırtımı desteklemek için arkama oturmaya başlıyor. Bunu pek çok kez yaptı ve her seferinde beni rahatlattı. Ama bu sefer onu durduruyorum. "Sana söylerken yüzüne bakmam gerek, Gage."

Derin bir iç çekip yanıma oturuyor ve elimi neredeyse acıyla kavırıyor. Gergin olduğunu anlayabiliyorum, o yüzden başlıyorum: "Yaklaşık on sekiz hafta önce, uzun zamandır bir şeyler hissettiğim bir adamla eve gittiğim bir gece vardı. Üç yıl önce tanıştığımızdan beri onu seviyordum ama o beni hiç böyle düşünmemişti. Kendisini her şeyden çok benim koruyucum olarak görüyordu."

Burun deliklerinin alevlenmesini ve yüzünün kıskançlıkla dolmasını izliyorum. Çenesi sertleşiyor ama devam etmem için başını sallıyor. "Adam içki içiyordu ama aynı zamanda sırtı için bir ağrı kesici almıştı. O asla ağrı kesici almaz ve ben de olaydan sonrasına kadar ne kadar kendinden geçmiş olduğunu fark etmemiştim. Her neyse, seviştik. Benim için aşktı ama o aynı şeyi hissetmediği için gergindim. O uyanmadan ayrıldım."

Gage bu noktada oldukça sinirlenmiş durumda. Elimi çekiyorum, çünkü onunki benimkini çok sıkmişti. Tutuşunu gevşetiyor ama gitmeme izin vermiyor. "Her neyse, adam bunu hatırlamadı. Yine de hayatımın en güzel gecelerinden biriydi." Avucunu karnıma koyması için elini çekiyorum. "Bebeğimiz, senin bebeğin Gage'e o gece hamile kaldık. Sana daha önce söylemediğim için özür dilerim. Sırf bebek için benimle birlikte olmanı istemedim. Eninde sonunda sana söyleyecektim ama korkuyordum."

Şaşkınlıkla başını iki yana sallıyor. "Bana o adamın ben olduğumu mu söylüyorsun? Babası ben miyim? Bebek benim, bizim!"

Gözlerimden yaşlar süzülürken o kadar tıkanıyorum ki tek yapabildiğim başımı sallamak oluyor.

Beni kucağına çekti ve bana sarıldı. "Düşündüm ki, lanet olsun, başka biri var sanmıştım. Başka bir adamın bir gün seni ve küçük kızımızı benden almaya çalışacağını düşündüm. Aman Tanrım, nasıl hatırlayamadım?"

Şimdi ağlıyor ve yaşadıkları göğsüme sert bir şekilde çarpıyor. Ona daha önce söylemeliydim. Hissettiği ve endişelendiği her şeyi bildiğim için ona daha önce söylemeliydim. Hiçbir fikrim yoktu. Beni sevdiğini ve ikimizi de istediğini umuyordum ama emin değildim. "Çok üzgünüm, Gage. Sana söylemeliydim. Bunu senden saklamamalıydim."

Derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Artık bunların hiçbir önemi yok. Sen benimsin. İkiniz de benimsiniz. Hiç kimse, yani hiç kimse seni benden alamayacak. Artık önemli olan tek şey bu. Kahretsin, seni seviyorum bebeğim. Seni o kadar çok seviyorum ki."

Şimdi ağlıyorum, bir bebek gibi hıçkırıyorum. "Ben de seni seviyorum." "Wrath'ı aradım bile," diyor öpücükler arasında.

Geri çekiliyorum. "Wrath mı?" Kulüp papazına atıfta bulunarak soruyorum. Cat, caddenin karşısındaki Baptist kilisesinin vaizinin kızında gözü olduğundan bahsetmişti ama kız onu sürekli engelliyor. Son zamanlarda, her Pazar sabahı ayinden sonra Ride or Die'in dışında oturup onu izliyor. "Neden Wrath'ı aradın?"

"Çünkü benimle evleniyorsun, Roxy. Sen zaten benim eski hanımımısın, ama şimdi bunu resmileştiriyoruz. Senin kocan olacağım ve onun babası olacağım," diyor ve eğilip karnımı öpüyor.

Onunla tartışmıyorum bile, çünkü bunu istiyorum. Hepsini istiyorum.

EPİLOG

ROXY

Bebek Grace doğduktan tam altı hafta sonra

L Eğilip altı haftalık kızımızın beşikte yatışını izliyorum. "Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?" Cat'e soruyorum.

Küçük oğlunu göğsüne yatırmış ve omuzlarını silkiyor. "Her şeyin yolunda olduğunu biliyorsun." Kucağındaki bebeği işaret ediyor. "Max'in onu ağırlamaya bayıldığını biliyorsun. Burada olduğu süre boyunca gözlerini ondan ayırmıyor."

Nefesim kesildi. "Bir gün sevgili olsalar ne güzel olurdu, değil mi?"

Kelimeler ağzımdan daha yeni çıkmıştı ki Gage odaya daldı. "Kızımın bir erkek arkadaşı olmasından bahsetmediğini biliyorum. Böyle bir şey olmayacak. Asla, asla."

Cat ve ben gülüyoruz. Gage söz konusu kızımız olduğunda kocaman, dövmeli bir oyuncak ayı gibi davranıyor. Ona hayır demeye cesaret edemez, belki erkek arkadaş konusu hariç. Buna hayır diyeceğini kesinlikle söyleyebilirim.

Arkamdan yaklaşıyor ve kollarını etrafımda dolaştırıyor. Sırtıma bastıran çıkıntısını hissettiğimde düşünce trenimi kaybediyorum. Popomu kaldırıp ona doğru itiyorum. Bu oyunu iki kişi oynayabilir. "Hayır, gerçekten, Cat. Emin misin?"

Birkaç saatliğine ona göz kulak olabilir misin? Biz sadece yemeğe gidiyoruz ve sonra geri döneceğiz."

Cat sadece sırtıyor. Onu kandırmanın bir yolu yok. Bugün altı haftalık kontrolüm olduğunu biliyor. Ne olduğunu biliyor. Bana her şeyin yolunda olduğuna dair güvence veriyor ve ben Bebek Grace'i en az yirmi kez öptükten sonra Gage ve ben nihayet el ele dışarı çıkıyoruz.

Kamyonetin kapısını açtı ve sürücü koltuğuna geçmeden önce bana yardım etti. Grace doğduktan sonra bu büyük canavarı satın almıştı. Bir aile arabasına ihtiyacı olduğunu bildiğini ama minivanda karar kıldığını söyledi. "Pekâlâ, küçük anne, canın ne istiyor? İtalyan, Çin, biftek. Sen söyle."

Kamyoneti geri vitese taktı ve garaj yolundan geri geri çıktı. Uzanıp bacağını kavradım. Kamyonentinin konsoluna doğru eğilip elimi bacağının iç kısmında gezdiriyorum. Boynunu öpmeden önce kulağını ısıriyorum. "Yemeğe ihtiyacım yok, Gage. Sana ihtiyacım var. Altı hafta oldu, biliyorsun."

"Siktir." Küfür ediyor. Başımı kaldırdığımda direksiyonu parmak eklemleri bembeyaz olana dek kavradığını görüyorum. "Bunu doğru yapacağıma dair kendime söz verdim. Seni bir randevuya çıkaracak, karnını doyuracak, sonra da eve götürecektim."

Kot pantolonunu avuçlayıp yumuşakça masaj yapıyorum. "Ya bütün bunları istemiyorsam? Kendi fikrimi daha çok seviyorum." Bana cevap vermeyince ondan uzaklaşıyorum. "Tabii sen istemiyorsan. Yani, eğer dışarı çıkmak istiyorsan, sorun değil."

Grace'le birlikte epey kilo aldığımı biliyorum ama bunca zaman kıvrımlarımı sevdiğini söylemişti. Belki de sadece yalan söylüyordu. Düşüncelere dalmışken, Gage gaza basıp kırmızı ışıktaki geçerken arabanın korna sesini duyana kadar neler olduğunun farkına bile varamıyorum. "Gage!" diye bağırdım.

"Bu senin hatan. Benimle böyle konuşamazsın ve benden hız yapmamı bekleyemezsin. Kahretsin bebeğim, içinde olmaya o kadar ihtiyacım var ki dayanamıyorum. Bekle, iki dakika içinde evde olacağız."

Rekor sürede eve vardık ve kapımı açmasını beklemedim. Kamyonetten atlıyorum ve neredeyse ondan önce merdivenleri çıkıp eve giriyorum. Birbirimize takılıp düşüyoruz, kıyafetlerimizi çıkarıyoruz ve sonunda gülerek büyük boy yatağımıza yatıyoruz. Beni kollarımdan tuttu ve vücudundan yukarı çekti.

Yüzümdeki saçları fırçalayarak gözlerimin içine bakıyor. "Seni seviyorum, bunu biliyorsun, değil mi?"

Yumuşak bir sesle ona cevap veriyorum. "Biliyorum." Beni her zaman şaşırtıyor. Her zaman duymak istediğim şeyi biliyor.

Başparmağı çenemde geziniyor. "Birlikte yaşadığımız hayatı seviyorum. Sen ve Grace, ikiniz de beni dünyanın en mutlu adamı yapıyorsunuz."

Dudaklarımı yalıyorum, sadece öpücüğünü bekliyorum. "Biliyor musun, büyük, belalı bir motorcuya göre çok yumuşak birisin."

Yüksek sesle gülüyor ve altına girene kadar beni yuvarlıyor. "Yumuşacık, ha? Sana yumuşaklığı göstereceğim."

Ama bunu yapmadan önce onu durduruyorum. "Benim de seni sevdiğimi biliyorsun. Ve bu, ailemiz, böyle bir şeye sahip olabileceğimi hayal etmeme asla izin vermedim. Hepsi senin sayende, Gage. Bunu sen yaptın. Bana isteyebileceğim her şeyi verdin."

Beni öpmeden önce başparmağıyla yanağımdaki tek damla gözyaşını siliyor. Öpücüğü her şeydir, bana aşkının ve birlikte geleceğimizin vaadini gösterir.

SON

Sırada Dani Wyatt'ın yazdığı Gazap'ın hikâyesi var. Tüm Heartland'lere [buradan](#) göz atmayı unutmayın!

KALP ADALARI

Heartlands Motosiklet Kulübü'nün alfa erkekleri, söz konusu sevdikleri olduğunda ülkedeki en sahiplenici, sadık ve bölgeci erkeklerdir.

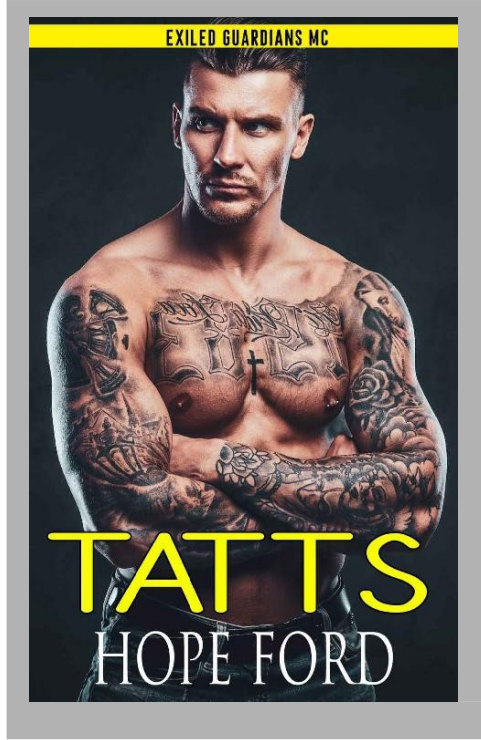
Heartlands, bağımsız öykülerden oluşan yeni ve sert bir seridir. Kısa ve ateşli romantizmin en güvenilir dört ismi tarafından yazılan her kitap motorlarınızı hızlandıracak ve kalplerinizi hızlandıracak. Garantili.

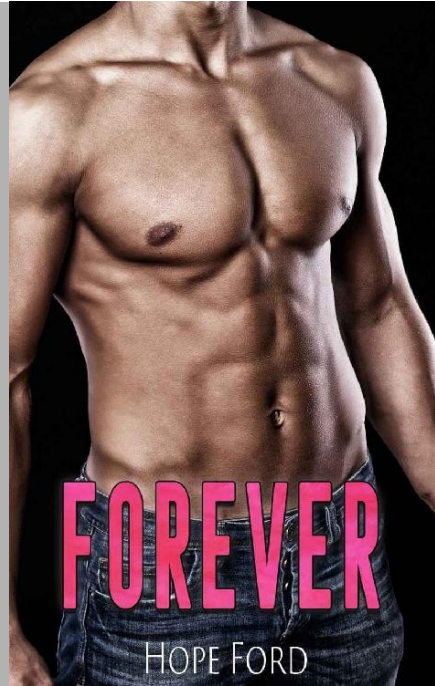
XO, Frankie, Dani, Olivia ve Hope

Heartlands MC Serisinin diğer kitapları için BURAYA [TIKLAYIN](#):

ÜCRETSİZ KİTAPLAR

ÜCRETSİZ kitap ister misiniz? Gitmek www.authorhopeford.com/freebies

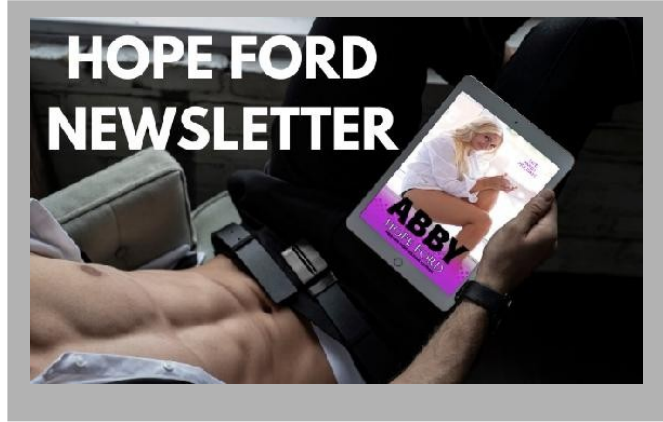

ME'YE KATILIN!

HABER BÜLTENİME VE OKUYUCU GRUBUMA KATILIN

Yeni Çıkanlar, Özel Ürünler ve Daha Fazlası Hakkında Güncel Bilgiler İçin

[HABER BÜLTENİME KATILIN](#)

[ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA KATILIN!](#)

[FACEBOOK'TAKİ OKUYUCU GRUBUMA KATILMAK İÇİN BURAYA TIKLAYIN](#)

Hope Ford'un kitapları hakkında konuşmak için bir yer! Yeni çıkan kitaplar, çekilişler, özel içerikler, kapakları herkesten önce görme ve daha fazlası hakkında bilgi edinin!

Hope Ford'u www.authorhopeford.com adresinde bulabilirsiniz.

YAZAR HAKKINDA

Çok satan kısa aşk romanları yazarı Hope Ford kısa, ateşli, tatlı aşk romanları yazıyor. Dövmeli, alfa erkekleri, anlık aşk hikayelerini ve HER ZAMAN sonsuza dek mutlu sonları seviyor. 70'in üzerinde kitabı var ve hepsi Amazon'da mevcut.

[BENİ TAKİP](#) EDİN - Hope Ford'u Pinterest, Instagram, Facebook, Goodreads ve daha fazlasında takip etmek için bağlantıya veya aşağıya tıklayın!

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

